

Malayali Cultural Association

presents

Pacha

a collection of creative writings

Indian Institute of Technology Bombay
October 2010

About the Cover

We all hail our lineage to God's own country. The rich greenery of our homeland complements the human imagination to create their Gods. 'Theyyam'- the ritual dance form should be the direct inspiration of those who created these amazingly powerful looking Gods. The rich green of the environment complements the powerful red of these Gods. It is green which gives power to the red and it is red which gives back the power to green.

The design is the inspiration from the Theyyam form called "Vishnumurthy" depicting Lord Vishnu- the preserver.

This work is a sign of hope that the Preserver may show his mercy to bless us with the wind of greenery so that the dwindling green sustains and spread in hard and crucial times.

■ K Abhilash
M.Des (Animation), IDC
abhilash.art@gmail.com

Patron's Message

First of all, I warmly welcome all the students newly joined to various academic programmes of IIT Bombay on behalf of Malayali Community in the campus. I hope that MCA is serving as media to overcome all the difficulties in settling here and getting rid of their home sickness. I appreciate all the efforts of MCA and wish them all the best for their activities.

"The ONAM

*(O–Orumayude N–Nanmayude
A–Aghoshangalude M–Malayaliyude)*

celebration is an occasion for people to remind themselves of the all omnipresent nature of the Divine". "We celebrate Onam to commemorate a glorious past. All of us yearn for a time like that of King Mahabali, a time when prosperity, joy and love blended. But in order to realize this dream we need to put forward creative and sustained efforts".

Wishing You All and Your Family Members & Dear Ones: "A Very Happy Onam"; "May you all have a Happy, Peaceful and Prosperous Year ahead".

We appropriately mark this occasion with the release of 'Pacha' magazine comprising the contributions showcasing our thoughts and creativity.

- Prof. Eldho T.I.
Professor,
Dept of Civil Engg.

team pacha

hariprasad k.

vasudevan n.

sreeraj e.s.

anu thomas

abhilash k. (art)

എന്നുക്കുള്ള ...

അനന്തമായ നീലിമയിൽ ഭാവിയും പവായ് ലെ^{ക്കു}...
കതിരിട്ട് മന്തയിൽ പൂക്കളും സ്പർശങ്ങളും...
ഇതിനിടയിൽ എന്തേ ‘പച്ച’?

ചോദ്യത്തിൽ നിന്നും ഉത്തരത്തിലേ^{ക്കു}ള്ളു
അസ്പൃഷ്ടമായ ദുരം ബാക്കിവെച്ച്,
സകലപ്പുണ്ഡർ അടയിരിക്കുന്ന മുട്ടിനള്ളിൽ നിന്നും
മാംസളമായ സത്യങ്ങൾ കടമെടുത്ത്,
പഴപ്പിക്കാതെ,
പുഴക്കുത്തടർത്താതെ,
ഇടയ്ക്കാതെ,

പച്ചയായി സ്വയം സമർപ്പിക്കുന്നു.

എൻ്റെ ഉള്ളിൽ ...

പച്ചരയപ്പറ്റി, പകലിനെപ്പറ്റി	അനീത തവി	9
എൻ്റെ പ്രണയലേവനം	കലേഷ് കൊട്ടിലകം	10
നിനക്ക് വേണ്ടി	എൻ്റെ എം	14
ഒപ്പ് ഒപ്പ് ടി യിലെ ഒരു അന്നര മണിത്തുറ	തോമനുകട്ടി	15
രണ്ട് കവിതകൾ	വാസുദേവൻ എൻ്റെ	17
കരിവനക്കാട്ടിലെ യക്ഷി	സുരജ് അകഴി	18
പുനർജ്ജമം	ഹരിപ്രസാദ് കെ	22
ഓണം ഓണേലാഷം മാതുമോ?	പ്രോഫ കെ ജി സുരേഷ്	24
വിഷ(യ)ം	ഗ്രീരാജ് ഇൻ്റെ	26
വനിയിലെ രക്തം	ആരോഗ്യമൽ വി	26
അക്കരപ്പുച്ച	പത്രക്കമാർ	27
ചില മഛക്കാളുകൾ	ലക്ഷ്മീപ്രിയ	31
കണികക്കാന	വിജേഷ് വി കെ	32
കവി പുംഗവൻ	മിസ്റ്റർ എക്സ്	33
ങ്ങൾ അർബവൻ യക്ഷിക്കമെ	വിജേഷ് വി കെ	35
ചെണ്ട	ഗ്രീരാജ് ഇൻ്റെ	36
പച്ചയും മറ്റ് ചില നിറങ്ങളും	കൃഷ്ണപ്രിയ ജി എൻ്റെ	37
ഓർമ്മക്കുപ്പ്	അഭിലാഷ് കെ	41
ങ്ങൾ ഹിമാലയൻ ധാതു	അന & ബാല	42
സന്ദേശ നീയെതു സുന്ദരി	പ്രമോദ് കെ	48

അത് ശോവിന്റെ നായരാധിതനവോ?	വാസുദേവൻ എൻ	50
യാത്രകൾ	ബിജുലൂൽ ഡി	53
പച്ചയം പുവിള്ളും	ഹരിപ്രസാദ് കെ	54
കാമിക്കെ	സുമംഗല ടി പി	59
Green as I see it ...	Reeba Jacob	60
Camera		62
My experience with green farming	Preet Joy	63
Fairy tales	Haritha	69
Green culture	Jemy James	70
Passing clouds		73
Chaudhvin Ka Chand	Ratheesh	74

മലയാളി സാംസ്കാരിക സമിതിയെക്കുറിച്ച് ...

അധ്യാപകതയേം വിദ്യാർത്ഥികളുടേയും ഒരു ത്രിഭാഷ്യത്തായി എ.സി.എ. ഐ.എ.ടി യിൽ പ്രവർത്തനമാരംഭിച്ചിട്ട് ഏതാനം പതിറ്റാണ്ടുകളായി. പ്രാദേശികതയേയും ഭാഷാപരമായ വിഭാഗങ്ങളുടെയും പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുന്ന ഒരു ത്രിഭാഷ്യത്തായി ഒരു നിലയിൽ ഇതിനെ കാണാനാവില്ല.

ചെറുതായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഈ ലോകത്തോടൊപ്പം ഭാഷകളിൽ സംസ്കാരങ്ങളും തന്മുല്യങ്ങളും വേറൂ പോയിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. സ്വത്വം നഷ്ടപ്പെടുന്ന ജനതയുടെ ചെറുത്തനിൽപ്പുകൾ തന്നെ ഇത്തരത്തിലുള്ള ഒരു ത്രിഭാഷ്യത്തെ അനിവാര്യത വിജിച്ചോതുന്നു. ഈ ഒരു സാഹചര്യത്തിൽ വേണും എ.സി.എ യുടെ പ്രവർത്തനങ്ങളെ വിലയിരുത്താൻ.

മൊഴിമാറ്റാൻ ബുദ്ധിമുട്ടുള്ള തമാശകളിൽ നാവ് ശീലിച്ച തച്ചികളിൽ പോലെയുള്ള കൊച്ചുകൊച്ചു സന്തോഷങ്ങൾ എ.സി.എ. പുനസ്ഥിക്കുന്നു.

പുതിയ സംസ്കാരത്തോടും ജീവിതശൈലികളോടും ഇഴകിച്ചേരുന്ന ജീവിക്കാൻ വിധിക്കപ്പെട്ട പ്രവാസിയുടെ ദറപ്പെടലുകളെ ഈ ഇടപെടലുകൾ ലഭ്യകരിക്കുന്നു. ഇത്തരത്തിലുള്ള പ്രവർത്തനങ്ങൾ തന്നെ ആണ് എ.സി.എ. എന്ന ത്രിഭാഷ്യ കൊണ്ട് ഉദ്ഘോഷിക്കുന്നതു.

പാച്ചയെപ്പറ്റി, പകലിനെപ്പറ്റി

എന്നൊരു പച്ച !
നിനെപ്പിൻ്തുതിൽ പിനെ
നാനറിയാത്ത പച്ച !

പൂമേളെ, പൃഷ്ഠിക്കെള
ജീവന്മുള്ള മറ്റ് നിറങ്ങെളെയല്ലാം
കൊന്നതിനാന് പച്ച,
മൃഗമായ പച്ച,

വാട്ടന മണ്ണവെയിലിനെ
മെഴുതിൽ നക്കിത്തുവർത്തുന പച്ച
സേപ്പാമെന് തോന്തിക്കുന പച്ച
ശബ്ദമില്ലാത്ത പച്ച.

പത്രക്കൈ,
ചോപ്പിനഞ്ചുമാകാശത്തെ നോക്കി
നീലധാര തടാകക്കരയിൽ
ഇരയെടുത്ത്
പത്രങ്ങിയ പച്ച.

രാത്രിയാവാൻ തുടങ്ങുന പച്ച.

◆ അനിത തമി
M.Tech, CTARA

എരു പ്രണയലേവനം

മുത്തേത.,

ഈത് എഴുത്തുനോൾ ഇവിടെ മഴയായിരുന്നു. ഇവിടെ ഈ വരാന്തയിൽ നിന്ന് മഴ നോക്കി നിന്നപ്പോൾ നമ്മൾ ഒന്നിച്ചു നന്നത്തെ മഴകൾ ഓർമ്മ വന്നു. വിരഹം തീരെ സുവാള്ളേ പരിപാടിയല്ല. നീയില്ലാത്ത നിമിഷങ്ങളിൽ മഴ പോലും വെറുപ്പിക്കുന്നു.

അരോ പ്രണയവും യാദുശികമാണ്. എന്തിനോ വേണ്ടി തുടങ്ങുന്നവ. നമ്മുടെ കണ്ണമുട്ടൽ പോലും യാദുശികമായിരുന്നില്ലോ? നിന്നെ കുറച്ച് എരു എറയം സംസാരിക്കാൻ തുടങ്ങിയ നാളിൽ ഞാൻ വളരെ അസ്യസ്ഥനായിരുന്നു. നിരു നിശ്ചലക്കമായ പുണ്ണിൽ എന്നെ ഇഷ്ടമാണെന്ന് പറയും വരെ ആ അസ്യസ്ഥത മനസ്സിൽ ദഹിക്കാതെ കിടന്നു. ആ ദിവസവും മനസ്സിൽ എവിടെയോ തള്ളം കെട്ടി നില്പണം.

അന്ന് ഞാൻ നിരു മുന്നിൽ വന്ന നിന്നപ്പോൾ ആകെ വിയർത്തു കൂളിച്ചിരുന്നു. ചുണ്ടുകൾ രണ്ട് വശത്തെക്കും ആരോ പിടിച്ചു വലിക്കുന്നതു പോലെ തോന്തി. പറയുവാൻ ഉറപ്പിച്ചു വന്ന മുന്ന് വാക്കുകൾ തൊണ്ടയിൽ കൂടങ്ങി ശ്രാസം മുട്ടി നിന്നു. നിരു മുവത്ത് നിശലിട്ട മദഹാസം എരു ആത്മവിശ്വാസത്തെ വിശ്വാം ഒരപാട് കുറച്ചു കൂളിച്ചു. ഞാൻ അതിനു മുന്നേ എത്രയോ തവണ നിന്നോട് സംസാരിച്ചിരിക്കുന്നു. അനുനാസം ഇല്ലാത്ത പരിഭ്രം എന്നെ എന്തേ കുറിപ്പുട്ടുന്നുനോ? അറിയില്ല. സിനിമയിൽ കണ്ട് മറന്ന ഹീറോയിസവും മുവത്ത് നിരച്ചാണ് ഇഷ്ടം അറിയാൻ നിരു അടുത്ത് വന്നത്. പക്ഷെ ഒരു നിമിഷം കൊണ്ട് എല്ലാം ഒലിച്ചു പോയി. മുവമാകെ വിളറി വെള്ളത്ത് ഞാൻ എന്തൊക്കെയോ പറഞ്ഞ് ഒപ്പിച്ചു. അപ്പോഴും നീ ചിരിക്കുകയായിരുന്നു.

അന്നാണ് ജീവിതത്തിൽ ഞാൻ ആദ്യമായി കീഴടങ്ങുന്നത്. എരു കാഴ്പുടിൽ പ്രണയം വളരെ നിലവാരം കുറഞ്ഞെങ്കിൽ സംഗതി ആയിരുന്നു.

പക്ഷ നീ എന്റെ സകലങ്ങളുടെ സൗധം അപ്പാടെ തകർത്തു കളഞ്ഞു. ഞാൻ പ്രണയിക്കുകയായിരുന്നു. എത്തെങ്കിലും പരാജയം മധുരിക്കും എന്നേന്നിക്ക് തോന്തിയതും അനും മാത്രമായിരുന്നു.

ഈ എഴുതിയതൊക്കെ ഞാൻ നിന്നോട് ഇതുവരെ പറയാത്തതാണ്. കീഴടങ്ങലുകളുടെ കമ്പ പറയാൻ മടിയായിരുന്നു. പക്ഷ ഇന്നലെ powai

തടാകത്തിന്റെ തീരത്തിരുന്നപ്പോൾ അറിയാതെ എല്ലാം ഉറഞ്ഞു തിട്ടും. ഇവിടെയെല്ലാം നീ നിറയും പോലെ.

പ്രണയത്തിന്റെ ജലുനങ്ങളിൽ ഞാൻ ഇന്ന് ഒരപാട് സമ്പരിച്ചിരിക്കുന്നു. ആ പെപകിളി കാടുകനിൽ നിന്നും വ്യക്തിത്വത്തിലേക്കള്ളേ എന്റെ വളർച്ചയും നിനിൽ നിന്നാണ് തുടങ്ങുന്നത്. നിനക്ക് വേണ്ടി ഞാൻ മുൻപോക്കു എഴുതിയ എഴുത്തുകളുടെ മാധ്യമം ഇതിനില്ലെന്ന എന്നിക്ക് പോലും തോന്തനാണ്. പക്ഷ എന്റെ മനസ്സ് ആർദ്ദമാണ്. എന്തൊക്കെയേം നിന്നെന്നു പോകുന്നു. അവ പതിയെ ഈ കടലാസു കഷണത്തിൽ പെയ്യു വീഴുകയാണ്. എന്ത് കൊണ്ടോ അത് മുഴുവനാക്കന്നില്ല. പക്ഷ പ്രദയമാകുക നിറയുകയാണ് എന്റെ മലരേ.

എനിക്ക് IIT-യിൽ അധ്യിഷ്ഠൻ കിട്ടിയ അന്ന് മുതൽ നിന്നെ പിരിയുന്ന വിഷമം എന്നു കീഴ്പ്പെട്ടതിക്കാണ്ടിത്തു. അത് തുടിക്കുടി ഇപ്പോൾ മുഴവന്നായിരിക്കുന്നു. ഇവിടെ നിമിഷങ്ങൾക്ക് ദൈർഘ്യം തുട്ടലുണ്ട്. നമ്മൾ ഒന്നിച്ചിരുന്ന നിമിഷങ്ങളുടെ ഒരു പത്തിരട്ടി വരും. ഇവിടെ ഈ തിരക്കകൾക്കിടയിലും എൻ്റെ ചിന്തകളിൽ നീ ഓടി വരുമ്പോൾ ഞാൻ മുന്നമാകുന്നു. ഒന്നം പുർണ്ണമാകാത്തതു പോലെ തോന്നുന്നു. ജീവിതം ഒരു പാട് അനിവാര്യതകളുടെ ആരക്കരുതകയാണ്. ഞാൻ നിന്നെയും പിരിത്ത് ഇതുയും ദുരൈയിരിക്കുന്നതും അതുകൊണ്ട് തന്നെയാവും എന്നാശ്വസിക്കുന്നു.

ഈ എന്നാണു നമ്മൾ കാണുന്നത്? അറിയില്ല. ഞാൻ പോരാൻ നേരത്ത് നീ ചെയ്തിരുവോ സ്നേഹനിൽ വന്ന നിന്നത് ഓർക്കുന്നോ? അന്ന് നീ എൻ്റെ കൈ പിടിച്ചപ്പോഴേക്കും വണ്ണി നീണ്ണി തടങ്കിയിരുന്നു. നമ്മൾ അകന്ന പോകാൻ ആരോഗ്യക്കുയോ ശ്രമിക്കും പോലെ തോന്നി. ആ തീവണ്ണിയുടെ ‘കടകട’ ശബ്ദം തുടിവന്നപ്പോൾ നമ്മൾ തമ്മിലുള്ള അകലവും തുടി. നിന്നെ കാണുന്ന ദുരു വരെയും ഞാൻ നോക്കി നിന്നിരുന്നു. അപ്പോൾ ഒന്ന് തുടി ആ കൈ പിടിക്കാൻ അറിയാതെ കൊതിച്ച പോയി.

ഞാൻ വിഷയത്തിൽ നിന്നും വഴി മാറി പോകുന്നവോ? നീ എന്നോട് ക്ഷമിക്കണം. എനിക്ക് കല്യാണത്തിന് വരാൻ പറ്റില്ലെന്ന് എഴുതാൻ തടങ്കിയപ്പോൾ എന്നൊക്കുയോ ഓർത്തു പോയി. വരണ്ണം എന്ന് ആഗ്രഹിക്കുന്നോടും ഇവിടെ നിവർന്ന നിലക്കാൻ പറ്റാതെ അവസ്ഥയാണ്. M-Tech കാർ B-Tech ലെ കുട്ടികളെ പരിപ്പിക്കുന്ന ജോലി ഉണ്ട് ഇവിടെ. അത് എനിക്ക് ഈ വെള്ളിയാട്ടു ഉണ്ട്. അതിൽ നിന്നും ഒഴിഞ്ഞാൽ അത് ഇവിടത്തെ system എംബുന്നമാകും. അത് ഞാൻ ചെയ്തില്ല. നീ എന്നു മനസ്സിലാക്കും എന്ന് ആഗ്രഹിക്കുന്നു.

വളരെ വൈകിയതു് കൊണ്ട് സ്വീഡ് പോസ്റ്റ് ആയി അയക്കുന്നു. ഈ ഏഴ്ത്തുട്ടുടങ്ങളിൽ ഇതുനു മുന്നമാക്കുന്നോടും എൻ്റെ മനസ് എറെ വാചാലമാണ്. ഈ ഭ്രമിയിൽ എത്രത്തുംലും രേഖാംശങ്ങളിൽ ഞാൻ ഉണ്ടായിരിക്കും വരെ ഈ ഓർമ്മകളും തുടെ ഉണ്ടാകും. എൻ്റെ നഷ്ടങ്ങൾ

എൻ്റെ മാത്രം നഷ്ടങ്ങളാണ്. നീ എൻ്റെ ജീവിതത്തിലേക്ക് ഇനി ഒരുക്കലും കടന്ന വരില്ലെന്ന് ഞാൻ തിരിച്ചറിയുന്നു. എക്കില്ലോ നമ്മൾ ഒന്നിച്ചിരുന്ന ആൽച്ചുവടകളിലും പുൽത്തകിടികളിലും ഞാൻ ഇനിയും വന്നിരിക്കും. നിന്നെന്നും കാത്തിരിക്കാനല്ല. അവയെപ്പോലും പിരിയാൻ ഞാൻ ആഗ്രഹിച്ചതല്ല.

ഇവിടെ മഴ തോതനില്ല. പാതിവഴിയിൽ എന്ന കൊതിപ്പിച്ച വസന്നം പോലെ നീയും മറഞ്ഞപോകുന്നു. പേനയിൽ മഷി തീരാരായി. അവസാനമായി എല്ലാ നമകളും പ്രതീക്ഷകളും എൻ്റെ നവദവതിമാർക്ക് നൽകുന്നു. ഞാൻ നിർത്തുന്നു. പക്ഷേ എയുകൊണ്ടോ എൻ്റെ ഓർമ്മകൾ വിശ്വം തികട്ടുന്നു.

ഞാൻ നന്നയാൻ ആഗ്രഹിച്ച മഴ നീയായിരുന്നു.

■ കലേജ് കോട്ടിലകം
M.Tech, Civil
kaleshkottilakam@gmail.com

നിനക്ക് വേണ്ടി

മായക്കാഴ്ചയുടെ കിനാവുകളിൽ നിന്നും നേർക്കാഴ്ചയുടെ
അഗാധതയിലേക്ക് മിച്ചികരൈ

അടർത്തി മാറ്റിയത് നിനക്ക് വേണ്ടിയായിരുന്നു.

മണ്ണിനേയും മഴമേല്പ്പെങ്ങളേയും വെറുതെ ഏകാട്ടം വെയിലിരുൾ
സുതാരൂതയെ

സ്രൂപ്പിച്ചത് നിനക്ക് വേണ്ടിയായിരുന്നു .

സ്വപ്നങ്ങളുടെ നീല മാനത്തിൽ ചുവപ്പ് താരകൾ വിരിച്ചത്
നിനക്ക് വേണ്ടിയായിരുന്നു.

പുവുകളുടെ മനോഹരിതയ്ക്ക് പകരം കായ്കളുടെ
പ്രായോഗികതയിലേക്ക്

ചിനകളെ നയിച്ചത് നിനക്ക് വേണ്ടിയായിരുന്നു.

കടവിൽ നീയോ . .

അരിപ്രാവുകൾ ഏകാത്തിപ്പിനു നക്ഷത്രങ്ങളേയോർത്തു
നിസ്സഹായനായ് വിലപിക്കുന്നോൾ
എനിക്ക് നഷ്ടപ്പെട്ടത് സ്വപ്നത്തിലെ വാദത്താളിയല്ല
മരിച്ച് എദ്യത്തിൽ പതിഞ്ഞ നിരുൾ മുവമായിരുന്നു.

■ എൻ എം

ഐ ഐ ടി യിലെ ഒരു ദന്ത മണിക്കൂർ

അഗസ്റ്റ് 31. ഐ ഐ ടി യിലെ ഒരു ക്ലാസ്സിലാണ് നാൻ. അമ്പു വർഷം മൂൺപ് ഒരു ആഗസ്റ്റിലാണ് നാൻ ബിൽദത്തിനായി തിരവന്തപ്പരം എമ്പിനിയറിംഗ് കോളേജിൽ ചേതനത്. വലിയ വലിയ പ്രതിക്ഷേകളും മായിട്ടാണ് അന് നാൻ അവിടെ ചേതനത്. നല്ലതായി പരിശീലനം, പന്ത്രന്ത്രിന പുറമേ അത് ചെയ്യണം ഈ ചെയ്യണം, ഒരു അവസരം പോലും പാശാക്കത്ത് എന്ന വേണ്ട എല്ലാവിധ പരിപാടികളും മനസ്സിൽ കണക്കെ തുടിയാണ് കോളേജിൽ പറന്ന ആരംഭിച്ചത്. പഞ്ചിക്കൂടം മുതൽക്കേ വിഷയ അളിൽ എടു നിലയിൽ പൊട്ടിയ ചരിത്രം ഉള്ളതു കൊണ്ട് പരീക്ഷകളിലെ തോൽവി ഒരു പുതിയ കാര്യം അല്ലായിരുന്നു. മനസ്സിൽ ഹരിഗ്രീ കറിച്ച് നടപ്പാക്കാനിരുന്ന കാര്യങ്ങൾ മുഴുവനായും കൊള്ളാക്കിക്കൊണ്ടാണ് ആ നാല് വർഷം കഴിഞ്ഞത്. അതും വളരെ പെട്ടുനാം. ഈ ഈ എഴുതുവാൻ കാരണം ഐ ഐ ടി യിലെ ഈ ക്ലാസ്സാണ്. നേരാംവയ്ക്കും പറയുന്നത് കേടു തുടങ്ങാതെ വളരെ അധികം പ്രയോജനപ്പെട്ടം. പരീക്ഷ എന്ന് ചെയ്യാൻ... പഴയ ശീലങ്ങൾ ഒന്നും വിടു മാറ്റുന്നില്ല. ആ പഴയകാല ഓർമ്മകൾ ഒക്കെ തള്ളം കെട്ടുന്നു.. ബിൽദത്തിന പരിക്കേബാൾ ക്ലാസ്സിൽ പോക്ക് കരവായിരുന്നു. ഹാജരിന പ്രാധാന്യം ഉള്ള വിഷയമാണെങ്കിൽ ക്ലാസ്സ് തടങ്കി പത്തു മിനിട്ടിനള്ളിൽ ചെല്ലു. കൂടെയുള്ള ഉറസുപ്പത്തകളും ഇതേ മനോഭാവം ആയതു കൊണ്ടും നാല് വർഷവും ഇങ്ങനെ തന്നെ ആയിരുന്നു. നാല് വർഷം കഴിഞ്ഞാൽ പിന്നെ നിന്നക്ക് ഉടൻ ജോലി എന്നാണ് അറിയാവുന്നവർ പറയുന്നത്. ഏതായാലും പറന്ന കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ജോലി കിട്ടി. വീടിൽ തന്നെ ആയിരുന്ന എന്ന് മാത്രം. അമ്മയെ അടക്കാളയിൽ സഹായിക്കുക. എല്ലാവിധ ആസൂത്രപ്പുങ്ങളും ലഭിക്കുന്ന ജോലി... താമസം, ക്രഷണം, ടെൻഷൻ കരവ്.... ശമ്പളം മാത്രം ഈ.. കൂടെ ഉള്ള സുഹാത്തകളും ഇതൊക്കെ തന്നെ ആയിരുന്ന ജോലി... അതു കൊണ്ട് വിഷമം തോന്തിയില്ല ഐ ഐ ടി യിൽ വന്ന മലമറിക്കാം എന്നായിരുന്ന തീരുമാനം... ഈപ്പോൾ ഇതെത്തിനാലു മണിക്കൂറും മല മരിച്ചിട പോലെയാണ് ഉറക്കം. ആകെക്കൂടിടെ

അബൈസർമ്മമന്ത്രി എഴുത്തിൽ മാത്രം അല്ലോ പുരോഗമനം ഉണ്ട്. ബിൽദത്തിനു പരിക്കൊശ അനിയൻമാരായിരുന്നു (ജൂനിയേർസ്) എനിക്കവേണ്ടി കോപ്പിയടിച്ച എഴുതിക്കൊണ്ടിരുന്നത്. ഇപ്പോൾ ലേശം പുരോഗമിച്ചു. ഇപ്പോൾ ഞാൻ തന്നെയാണ് മറ്റുള്ളവരുടെ കോപ്പിയടിച്ചുള്ളൂന്നത്... അനും ഇന്നും അബൈസർമ്മമന്ത്രി ചോദ്യങ്ങൾ ഞാൻ കണ്ടിരുന്നില്ല. എല്ലാം ഒരു വിശ്വാസത്തിൽ അങ്ങ് എഴുളും. ആകെക്കൂട്ടുടെ ഇപ്പോൾ കാണാനുത്ത് ബോർഡിൽ കിട്ടു 'എ'യും 'ഈ'യും 'ഓ'യും 'പി'യും ആണ് ...

എന്തോ, മനസ്സിൽ ആകെക്കൂട്ടുടെ ഒരു ദേഹം. ഇതു ചിഹ്നങ്ങൾ ഒക്കെ എങ്ങനെ ചേർത്തുവച്ചു അടുത്ത് വരുന്ന പരീക്ഷയ്ക്ക് ഉത്തരം എഴുളും? എന്താചെയ്യുക എന്ന ഒരു എത്തും പിടിയും കിടുന്നില്ല. എത്ര പ്രാവശ്യം ചേട്ടും മാതാപിതാക്കളും പറഞ്ഞതാണ് നന്നായി പരിക്കണ്ണം എന്ന്. എവിടെ കേൾക്കാൻ.... ഇല്ല... പരിക്കണ്ണം... നല്ലതായി പരിക്കണ്ണം... എപ്പോ? അതറിയില്ലഅ, പരിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന വാദ്യാത്മം എന്തോ പറഞ്ഞിട്ടും ഇരജിപ്പോയി. ആദ്യം എനിക്ക് മനസ്സിലായില്ല. സമയം കണ്ടപ്പോൾ മനസ്സിലായി. വിഷയത്തിനു അനവബിച്ച അന്നു മണിക്കൂറുകൾഞ്ഞു എന്ന്. അതാണ് മാശ് പോയത്. സഹപാരികൾ പെട്ടുനാ A4 ഷിറ്റുകൾ അടുക്കി വെച്ച് അബൈസർമ്മമന്ത്രി എഴുത്തുത്തടങ്കി. എനിക്കു ഉടനെ എഴുള്ളു തുടങ്ങണം. കോപ്പി അടിച്ച് ചോദ്യമറിയാതെ അങ്ങനെ ഒഴു ഒഴു ടി തിലെ ഒരു ക്ലാസ്സുംകൂട്ടുടെ വെറുതെ പോയി. എടോ പെട്ടുനാ എഴുത്... എനിക്ക് എഴുതണം.....

■ തോമസുക്ക്

രണ്ട് കവിതകൾ

മുഹൂർത്തിലെ മഴ

മഴ കാണണമെങ്കിൽ താഴേക്കു പോകണം
ഈവിട
ഈ ഉയരത്തിൽ
മേലാളകളുടെ അണം സൃഷ്ടതയിൽ
മഴ നിർമ്മിക്കുന്നിടത്ത്
എന്ത് കാണാൻ?

കോമാളി

സമയം തെറ്റാതെ
ങ്ങ തീവണ്ടിയിൽ
ഉത്തേണ്ടത്തിയപ്പോഴും,
ങ്ങ പിരിഞ്ഞ കയറിലുടെ
താഴേക്ക് ഉംർന്നിങ്ങിയപ്പോഴും,
പുഡി സദനത്തിലെ
പഴകിയ ഉംർഖ്പശ്വാസത്തിന്
കാവലിതനപ്പോഴും,
എനിക്ക് നല്ല രംഗ ബോധമുണ്ടായിരുന്നു.
ഉള്ള എനാൽ ചില വിളിക്കർക്ക്
വൈകിരയത്തിയതും,
വഴി തെറ്റിയതും, വീട് മാറിക്കയറിയതും
എൻ്റെ തെറ്റാണോ?
അനിവാര്യതയുടെ നിസ്ത്വഹായാവസ്ഥയിലും
താൻ വെറുക്കേണ്ടുവൻ..
അരോ തേങ്ങിക്കരച്ചിലിൻ്റെ
വിജയത്തിനിടയിലും പരാജിതൻ.

- വാസുദേവൻ എൻ,
PhD, CSE
vasudev2020@gmail.com

കരിവനക്കാടിലെ യക്ഷി

നേരം സസ്യ മയങ്ങി. പാർപ്പതി മെല്ല കളത്തിരെ പടവുകൾ ഓരോനൊയി കയറി അടയ്ക്കുക കരിവനക്കാടത്തിലേക്ക് നീങ്ങി. അവിടെ ഒരു ഒച്ചയും കേൾക്കാനില്ല. തങ്ങൾ താമസം അവിടേക്ക് മാറ്റിയതിനു ശേഷം അവിടെ നിന്നും വ്യാളിഗർഡിയും മറ്റ് പക്ഷികളുടെയും ശബ്ദങ്ങൾ എന്നെന്നേക്കുമായി മാനന്തപോയപോലെ. കരിവന ശാന്തം. ഇന്നെന്നേ തന്റെ വിട്ടിൽ സസ്യാദിപം തെളിയാത്തത്. വിളക്കിൽ എന്നു തീരാനായോ? വയ്ക്കാതെ തല്ലെ അവിടെയെങ്ങാണു കിടന്നാഞ്ഞുനാണാകും. തുണി മാറുന്നതിനിടയിൽ അവളുടെ ശബ്ദം ഉയർന്നു.

‘എന്ന വാസു, നീ ഒന്നിൽക്കൂടുന്ന സസ്യാനാമം ചൊല്ലും’. ഇന്നേക്കിലും വല്ലതും കൈയ്ക്കിൽ തടയാട്ടു. അവൻ അകത്തു ചെന്ന് നോക്കിയപ്പോൾ അവൻ കിടന്നാഞ്ഞുന്നു. പാവം ഉറങ്ങാട്ടു. അല്ലെങ്കിൽ എഴുന്നേറ്റാൽ എന്ന് നൽകുക കഴിക്കാൻ? എങ്ങിനെ കഴിഞ്ഞിൽക്കൂടുന്ന കട്ടാംവമാ തന്റെത്, കഴിഞ്ഞ ജന്മത്തിൽ? മുറ്റത് രണ്ട് ആന, ആയിരക്കണക്കിനു ഏകൾ പാടം. തന്റെ ഓരോ കാര്യങ്ങൾ നോക്കി നടത്താൻ ഔദ്യോഗിക്കുന്ന പേര്. അപ്പുൾ തന്മൂലം താൻ കഴിഞ്ഞെ ഉള്ള വേണു ആരം. ഇന്ന് ആഭ്യന്തരിക്കിലോ ഒരു തള്ളി രക്തം കണ്ണ നാളേറിയായി. ഇപ്പോൾ ജാതിവ്യത്യാസം ഇല്ലാത്തതു മുലം അപ്പുറത്തെല്ലാം പോയി ഇരക്കാൻ ഒരു മടിയും വേണ്ടും. അടുത്ത കരിവനയിലെ ചീതവിരുദ്ധം കൈയിൽ നിന്ന് വാങ്ങിയ നാലു കുപ്പി രക്തം എന്ന് തിരിച്ചു കൊടുക്കാനും. തനിക്കൊരു മകനെള്ളതോ ഒരു മുട്ടൻ, അവനെയും തന്റെ അമ്മയെയും പട്ടിണിക്കിടാൻ കഴിയുമോ? അടുത്ത ബ്ലൂ ബാക്ക് ആഭ്യന്തരിക്കിൽ കാലിയാണ്. പണയം വെക്കാനോ ഒന്നും തന്നെ ബാക്കിയില്ല. ഈ വഴിക്കാണഞ്ഞിൽ ഒരത്തനും വരാറില്ല. മായം ചേർക്കാത്ത ബ്ലൂ ആഭ്യന്തരിക്കിൽ കിട്ടാനും ഇല്ല. അതിനിടയിലും ഈ ഏയിഡ്സ് എങ്ങിനെ തിരിച്ചുവിയുമോ ആവോ രക്തത്തിൽ ഏയിഡ്സ് ഉണ്ടാ ഇല്ലയോ എന്ന്.

അവൻ കണ്ണാടിക്കു മുന്നിൽ ചെന്ന് നിന്നപ്പോൾ മനസ്സിലും സഹാര്യത്തിൽ തന്നെ വെല്ലുൻ ആരം ഇരുപ്പുന്ന്. പൊന്നാം കടത്തിനേന്തിനും ഒരു പൊട്ട്

എന്നാലും ഇരിക്കെട്ട്. അതോടു അലങ്കാരമല്ലോ. അപ്പറത്തെ ലക്ഷ്മിയുടെ കൈയ്യിൽ നിന്നും വാങ്ങിയ ലിള്ളറിക് തീരാറായി. ഇന്നുകിലും ദൈവമേ ഒരു മനഷ്യജീവിയെ കാണിച്ചു തരണേ. അലമാരയിൽ നിന്നും പാലപ്പുവിന്റെ സെൻസ് എടുത്തപ്പോൾ അതും തീരാറായി. കഴിഞ്ഞ ശിവരാത്രിക്ക് വാങ്ങിയതാ. വെള്ള സാരിയും മറ്റും തനിക്ക് നന്നായി ചേരും. തനിക്കു എത്ര കൊലാർക്കാവുന്നേയും വിഴും കഴിയും. അവൻ പതിയെ വയ്ക്കാതെ കിടക്കുന്ന അമധ്യോട് ധാരു പറഞ്ഞിറങ്ങി. കടം തീർന്നിട്ട് വേണും ഒരു നല്ല ഹീലുള്ള ചെരിപ്പുവാങ്ങാൻ. മറ്റുള്ളവരെ പോലെ നമ്മളും ഉയരണ്ണേ. മെല്ലു അപ്പറത്തെ കുറിക്കാട്ടിലേക്ക് നടക്കാം. അവിടെയാണെങ്കിൽ ആരെങ്കിലും വരും.

എത്ര നേരം നിന്നുവെന്ന ഓർമ്മയില്ല ഈനി ആങ്കു വരാതെ ഇരിക്കമോ? ഇതെല്ലാം വേദ്യു് ആകമോ? ഇന്നാം പട്ടിഞ്ഞി തന്നെ. നേരം വെള്ളക്കാരായി. ഇനി പോകാം. ഹാസ്തബാഗ് എടുത്ത് നടക്കാൻ തുനിഞ്ഞപ്പോൾ ആണ് ശ്രദ്ധിച്ചത്. അങ്ങ് ദുരെ നിന്നെന്നോ ഇംഗ്ലൈ വരുന്നാണെല്ലോ. സുക്ഷിച്ചു നോക്കാം. ഈനി വല്ല മനഷ്യന്മാണെങ്കിലോ? ഇംഗ്ലൈ നീ കാര്ത്ത. അതാ ആടിയാടി വരുന്ന ഒരവൻ. നടത്തം കണ്ണിട്ട് അടുത്തുള്ള കളളപ്പാപ്പിൽ നിന്നുണ്ടായ സ്ഫുരണം. ആരെ കണ്ണിട്ട് കുറത്തിനും പൊകം കരണ്ണു കാണാൻ ഒരു വസ്തുവിനും കൊള്ളാതെവൻ. അവനു എയിഡ്സ് ഉണ്ടാക്കാൻ വഴിയില്ല. ആരെയെങ്കിലും കിട്ടിയിട്ട് വേണ്ടേ എയിഡ്സ് വരാൻ. കണ്ണിട്ട്

துறிப்புள்ளிக்காரனாவான ஸாய்த் தூஷின்த இளியூட் ஏஸ் ஏனோ களை மாற முடியும். ஆகை தூடி கணபோஸ் அடுக்கால் தோனானில், வீடுக்கார கரிசூர்க்கனோஸ்? ஏற் வலிக்க உறுதியெடுக்களோ, அலைக்கிற கிக்க அறக்கான். பாரதி ஏற்காட்டாலும் காளான். அயாஸ் அடுத்தத்தாராயி. அவசி மெல்ல கண்ணாடி வொயிற நினான் ஏடுத்து. முடி ஒதுக்கி, பூ ஶரியாக்கி, விழுத்திக் கூட்டு நோக்கி. கண் ஏழதியத் தூரியாயிடிலே? ஸாரியெயான ஹக்கிசூர்மாயித்தன பொக்கிர்க்கொடி பூர்த்து காளான வியா.

ഭാസ്യരഗ്രേ ജീവിതത്തിൽ വെറും നഷ്ടം മാത്രം. ആർക്കു വേണ്ട. ജനിപ്പിച്ച തന്ത്രങ്ങം തള്ളുക്കും പോലും. താൻ ആർക്കു വേണ്ടി ജീവിക്കണാം? അപൂർത്തമെ വിട്ടിലെ കവശങ്ങൾ ജോസിഗ്രേ കൂടു ഒളിച്ചേടിയ തന്റെ ഒരേ ഒരു പെങ്ങൾക്ക് വേണ്ടിയോ? അതോ അവൾക്ക് പിന്നാലെ പോയ അമ്മയ്ക്ക് വേണ്ടിയോ? അതോ താൻ കണ്ണ ഓർമ്മയില്ലാത്ത ആച്ചന്ന വേണ്ടിയോ? ഒരത്തിലും തന്റെ പെരയിലോട് വരാൻ തയ്യാറാണ്. പിന്ന ആർക്കു വേണ്ടി? വിശക്കങ്ങാൾ വല്ല പണിയും ചെയ്യും. കിട്ടിയതിന തിനാം കടിച്ചും കഴിയും. കൂളിപ്പാപ്പ് അടക്കന്തരത് വരെ തെരി പറഞ്ഞും തല്ല് കൂടിയും മുറിക്കാം. അതുകഴിഞ്ഞാൽ വിട്ടിലോട്. പലപ്പോഴിം ഉറക്കം വഴിയിലെ വല്ല മരച്ചവട്ടിലും ആകും. പൂർണ്ണ സ്വത്രാന്. ആർക്കു കിട്ടു മുത്ത് പോലെ ഒരു ജീവിതം?

ഇന്ന് ഒരാൾ തരാനെള്ള പൊസ തന്ന പിനെ തന്റെ ഇന്നത്തെ സമ്പദ്യവും അതിനാൽ വളരെ കടക്കിച്ചു. ഈന്ന് വിട്ടിൽ എത്താൻ കഴിയുമോ ആവോ? ഈനി എത്ര ദൂരം കാണമോ ആവോ? എവിടെ നിന്നൊണ്ട് ഈ നല്ല മണം. കൈതപ്പുവിന്റെ ആശോ? ആകാൻ വഴിയില്ല. താൻ തോട്ടവരുമിൽ തുടിയല്ല പോകുന്നത്. അതിനെക്കാളും നല്ല മണം ആണ്. തല പൊക്കി ചുറ്റു നോക്കി. അതാ ഒരു സൂര്യൻ. അംഗങ്ങാളും മട്ടി, രോസാപ്പു പോലെ മുട്ടമായ ചുഞ്ഞകൾ. കാമാശി ജ്യലിക്കന്ന കണ്ണകൾ, വശ്യമായ ചിരി, വടിവൊത്ത ശരിരം. താൻ കണ്ണക്ക മറന്ന സിനിമയിലും പോസ്റ്റുകളിലും ഉള്ളതിനേക്കാളും സൗന്ദര്യമുള്ള രൂവതി. താൻ സ്വന്തം കാണാകയാണോ? ഇവർ ആർ? എവിടെ നിന്നു വന്ന കൂറിക്കാടിൽ? തന്റെ കിക്ക് ഇറങ്ങുന്നവോ? തനിക്കെന്നൊണ്ട് സംഭവിക്കുന്നത്? അവർ ചെറിപ്പിന്റെ വള്ളി ഇടാൻ കനിഞ്ഞത് മനപ്പറ്റുമാണോ? തന്റെ നോട്ടം അവിടെ എന്ന് കണ്ണപ്പോൾ അവർ

തന്നെ നോക്കി പുണ്ണിരിച്ചുവോ? അവൻ തന്നോട് ‘ഹാൻസ് ചോദിച്ചുവോ? അതിനു പകരം താൻ പാൻപരാഗ് നീട്ടിയപ്പോൾ അവൻ തന്റെ കൈയ്യിൽ സ്വർണ്ണിച്ചുവോ? തന്റെ കൈയ്യിലൂടെ വിദ്യുത്പ്രവാഹം ഉണ്ടായോ അപ്പോൾ?

അവൻ സ്വപ്നത്തിലെന്നപ്പോലെ അവളുടെ നേർക്ക് നീങ്ങി. അവൻ പേടമാനെപ്പോലെ കണ്ണാടിനിന്നു. അവൻ അവരെ സ്വർണ്ണിച്ച മാത്രയിൽ ആകാശത്തിലെ നക്ഷത്രങ്ങൾ കണ്ണാടിമാണി. അങ്ങകലെ മരത്തിന്മുകളിൽ ഇരുന്ന മുങ്ഗകൾ ഒരുന്നിമിഷം കണ്ണടച്ചു അവളുടെ വളർന്നവയ്ക്കന്ന സോ പോലെയുള്ള ദംപ്പുകൾ അവൻ തന്റെ ചുട്ടച്ചുംബന്നതാൽ നിർവ്വിരുമാക്കി. അവളുടെ കൂർത്ത നവങ്ങൾ അവൻ പു മൊട്ടപോലെ ആണ് അനഭവപ്പെട്ടത്. അവൻ താൻ അറിയാതെ തന്നെ അവനെ സർപ്പിതപ്പോലെ ചുറ്റിവരിന്നു അങ്ങ് ദുരു മണ്ണു മലയിൽ ഒരു മല ഉടക്കിത്തീർന്നു. അവളുടെ ഗ്രൗണ്ടും കാറ്റിൽ അങ്ങ് ദുരു ചക്രവാളത്തിലേക്കയർന്നു.

അവൻ അവളുടെ ഉടയാടക്ക് വേണ്ടി പരതി. അങ്ങിങ്ങ് കീറിപ്പിന്ത തുണ്ടകൾ മാത്രം. അയാൾ അപ്പുറത്ത് വിവസ്തായി കിടന്ന ഉറങ്ങുന്നു. അവൻ അവരുടെ മുണ്ടെടുത്ത് പുതച്ചു മെല്ലി അവിടെ നിന്നും നീങ്ങി. അവൻ പിറ്റീറുത്തവോ ‘ജീവൻ തിരിച്ചു കിട്ടിയത് ഭാഗ്യം’?

■ സുരജ് അക്കണി

M.Sc., Physics

പുനർജ്ജമം

അവസാന സൃഷ്ടിയാണ്
എന്നേങ്ങോ നടന്നകന്നപ്പോൾ
എദയാം പക്ഷവെക്കാനാക്കാതെ
ങങ്ങൾ കവിയായി ...

നിരങ്ങൾ തൻ കട്ടപ്പുങ്ങൾ
കണ്ണിൽ തിമിരം നിരച്ചപ്പോൾ
കാഴ്കൾ അറിയാതെ
ങങ്ങൾ ചിത്രകാരനായി ...

അക്കന്നപോം പാത തൻ
കിതപ്പുകൾ മനസ്സിനെ
കനിപ്പിച്ചേപ്പാൾ
ഭാരം താങ്ങാതെ ഒരു കിളിതൻ
അവലായി ...

ജൂലിക്കും യാഗാഗിയിൽ
ജീവിതം ഹോമിക്കവേ
ഉടക്കിത്തീരം മുന്നേ,
പൊട്ടിക്കരയാൻ കൊതിച്ച്
ങ്ങാ വിത്രന്മാൻ പോലുമാകാതെ
പുണ്ണിരി തുകി ഒരു വെള്ളിലാവായി ...

മരവിപ്പിൻ കോശങ്ങൾ
കാലം മായ്ക്ക
ജനിതക സത്യങ്ങൾ മേൽ
ശവക്കോടി പുതച്ചേപ്പാൾ
ചൃതിയിലാലിയാതെ
ങ്ങ പുതു ജീവനായി ...

■ ഹരിപ്രസാദ് കെ
PhD, Chemical Engg.
haribamsuri@gmail.com

ഓണം ആനോലാഷം മാത്രമോ?

എത്താൽ ജനസ്കൂൾക്കിലും സാംസ്കാരികവും വൈകാരികവുമായ എക്സ്പ്രസ് സ്കൂളീക്കന്നതിലും നിലനിർത്തുന്നതിലും ഉത്സവങ്ങൾക്കും ആനോലാഷങ്ങൾക്കും ചെറുതല്ലാത്ത ഒരു പശ്ചിം. അത്തരം ഉത്സവങ്ങളുടെയും ആനോലാഷങ്ങളുടെയും വേദകൾ തേടിരച്ചുന്ന ആൽക്കോളിന്റെ ഇതിഹാസങ്ങളുമായി ബന്ധപ്പെട്ട എത്തെങ്കിലും ആചാരങ്ങളിലോ അനുഷ്ഠാനങ്ങളിലോ ആയിരിക്കും. ഒരു പൗരാണിക ജനതയുടെ മനസ്സിൽ ത്രാസമുള്ളതായിരുന്ന് അത്തരം ആനോലാഷങ്ങളും ഉത്സവങ്ങളും ഭാവിതലമുറകൾക്ക് കൈമാറപ്പെട്ടവോഴും കാര്യമായി ഒളി മങ്ങാതെ നിൽക്കുന്ന എന്ന സത്യം മാനവികതയുടെ ഒരു വലിയ നേട്ടമായി അഭിമാനിക്കും.

കേരളീയരു സംബന്ധിച്ചിടതേരാളം ഓണത്തേരാളം തന്നെ മനസ്സിൽ പ്രതിഷ്ഠനേടിയ മറ്റാരാനോലാഷവും ഇല്ല. ഓണത്തെക്കുറിച്ച് മലയാളിയുടെ മനസ്സിൽ നിരവധി സകലപ്പങ്ങളുണ്ട്. സമത്വസൂന്ദരിലെമായ ഒരു ഇന്നലെയെയക്കറിച്ചുള്ള ഒരു മധുരസൃഷ്ടി, പ്രജാതൽപ്പരം ഉദാരമതിയുമായ ഒരു മഹിച്ചാക്രവർത്തിയെയക്കറിച്ചുള്ള ഒരു മുത്തെല്ലിക്കമെ, ശോത്രവർഗ്ഗ സൃതികളുണ്ടാർത്തി ഒരു പൗരാണിക ജനപദം എക്കമനസ്സാടും ആനോലാഷിച്ചിരുന്ന ഒരു വിളവെടപ്പുത്സവം.... ഇങ്ങനെ പല ചിത്രങ്ങളും നമ്മുടെ മനസ്സിലുണ്ട്. പക്ഷേ ഒരൽപ്പും ആഴത്തിൽ ചിന്തിച്ചാൽ ഇതു മാത്രമാണോ ഓണം എന്ന ആ മഹിതായ ആശയത്തിനു പിന്നിലുള്ളത്? അല്ല, തീർച്ചയായും അല്ല.

കേരളീയ എദ്ദെഹവുമായി ഓണം ഗാധമായി ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഈ എദ്ദെഹവും തന്നെയല്ല, സംഖ്യാത്മകവും കഴിഞ്ഞിട്ടും ഒരു ജനതയെ എല്ലാ ഇല്ലായ്ക്കൾക്ക് നട്ടിത്തുനിന്നും, ഓണത്തെ അതിന്റെ എല്ലാ അർത്ഥത്തിലും വ്യാപ്തിയിലും എതിരേല്ക്കുവാൻ ഉത്തേപ്രകമായി പ്രവർത്തിക്കുന്നത്?

പുത്രാലം നീട്ടി വരവേൽക്കാൻ വിമുഖത കാട്ടി നിൽക്കുന്ന ഒരു പ്രകൃതി, ആരവങ്ങളും ആർപ്പിച്ചില്ലിക്കളും ഇല്ലാത്ത ഒരു വിളവെടപ്പുകാലം, എന്തിനും ഭൂമിയെ പൂജകിതയാക്കാൻ മടിച്ച നിൽക്കുന്ന ഒരു ശ്രാവണ പാദർഘ്ണമി, ഇത്തരം പ്രതികൂലമായ വർത്തമാനാലുടെത്തിലും മുമ്പ് പറഞ്ഞ എദ്ദെഹവും

തന്നെയെല്ലാ നമ്മുടെ മനസ്സിൽ ഓൺപ്ലാറ്റിന്റെ ചിത്രകൾ ഉണ്ടായെന്നത്, ഓൺലൈൻവിന്റെ പാലാഴി ഒഴുക്കെന്നത്? റെഡിമെയ്സ് ഓൺലൈൻ, ഇൻസ്റ്റിന്റ് ഓൺലൈൻ എങ്കെ ഒരുംഗത്ത് വിലപിക്കുന്നോടൊക്കെ മലയാളിയുടെ മനസ്സ്, അത് ലോകത്തിന്റെ ഏതു കോൺലൈനാലും പുണിജിക്കായ് കാതോർക്കെന്നു, ആവണിപ്പുലരിക്കായ് കാത്തിരിക്കെന്നു.

മനഷ്യനിർമ്മിതമായ വിഭാഗിയതയുടെ മതിൽക്കെട്ടുകൾക്കുള്ളിൽ കഴിയുന്നോടൊക്കെ ഓൺത്തിന്റെ സന്ദേശം സ്രീകരിക്കാൻ, ഉൾക്കൊള്ളാൻ അത്തരം വിലങ്ങുകളുണ്ടെന്നും മലയാളിയെ തടയുന്നില്ല. നമ്മളിൽ പൊതുവായി അന്തർദ്ദീനമായിരിക്കുന്ന അത്രയും എത്രയാശാലവും ഉത്കൃഷ്ടവുമായ ഒരു സംസ്കാരവും പെപ്രുക്കും അതിനു നമ്മുടെ സഹായിക്കുന്നു.

എല്ലാറ്റിനമുപരിയായി ഓൺ എന്ന സങ്കല്പം നമ്മൾക്ക് ഒരുപോലെ വേദ്യാഖ്യാനം. കാലാന്തരത്തിൽ പറിച്ച നടപ്പുട കുടംബബന്ധനങ്ങൾക്ക് ഒരു ഒരുപോലെ വേദ്യാക്ഷാംഗം. ആ ഒരുപോലെ നാം ആപ്പറാദഭരിതരാവുന്നു. നിർവ്വതിയടയുന്നു.

മാത്രാശയ മറക്കുന്നതിന് പാരിതോഷികം ലഭിക്കുന്ന ഇക്കാലത്ത് മലയാളമേയോടും ഓൺതോടും മറുപാടൻ മലയാളികൾ പുലർത്തുന്ന അഭിനിവേശം ഇത്തരംബന്നതിൽ പ്രത്യേകം പരാമർശിക്കപ്പേടുന്നതാണ്. ചുതക്കിപ്പിന്ത്യാൽ ഓൺ മാനഷികബന്ധങ്ങളുടെ ഒരുപോലെ നിന്നുണ്ടായും ഉടക്കിയറപ്പിക്കലിന്റെയും വേദ്യാഖ്യാനം. കാലാപ്രവാഹത്തിൽ സ്ഥാനമാനങ്ങളുടെ ശ്രംഗങ്ങൾ കീഴിട്ടകിയാലും നമ്മുടെ ഭാഷയോടും സംസ്കാരത്തോടും യുശങ്ങളായി നാം നേരുത്തി ലാളിച്ചുവരുന്ന ഓൺലൈൻ മഹത്തായ സങ്കലപ്പുത്തോടും എല്ലാറ്റിനമുപരിയായി കൈകളിയോടുള്ള നമ്മകളുടെ അക്കെടവമായ പ്രതിബുദ്ധത ഉടക്കിയറപ്പിക്കാം. ഓരോ ഓൺവും നമ്മുടെ മനസ്സിന്റെ താഴ്ക്കൾക്കിടയിൽ സൂക്ഷിക്കാനുള്ള ഓരോ മയിൽപ്പീലിയാക്കാം.

■ പ്രോഫ കെ ജി സുരേഷ്
Dept. of Physics

വിഷയം

പുറമേക്കണ്ണം അക്കദേതക്കണ്ണം പോവാൻ വിടാതെ
കണ്ണവരെ എക്കാരവെള്ളിയിൽ തന്നെ അമർത്ഥി
ഒന്നുക്കണ്ണി നിശ്ചയതന്മാക്കന്ന വിദ്യ അറിയുന്നവർ ഭാര്യ
ഇന്റരേഴ്സ്പ്രതിനാല് ലോകവും
പ്രാണേശ്വരരെ പ്രാണനം
ങ്ങളെയും സംരക്ഷിച്ചുണ്ട് പറ്റി
പാവം കാളിക്കവിഷം

■ ശ്രീരാജ് ഇ എസ്

PhD, Electrical Engg.
sreerajes@gmail.com

വനിയിലെ രക്തം

സ്വന്തം വേദകൾ മുറിച്ച്
സംസ്കാരം ഉറവുകൊണ്ട
മണ്ണിരെ നാഡി തുരന്ന്
നമുക്ക് ലാഭത്തിരെ അയിതകൾ തേടാം
ഈ കണ്ണിൽ തുടി കോളയാക്കി വിറ്റ്
നമുക്ക് kfc chicken കടിച്ച വലിക്കാം
തിനു മടക്കന്നോൻ നമുക്കിവരെ
maoist എന്ന് വിളിച്ച് കല്ലറിയാം

ജയ് ഹിന്ദ്!

■ ആരോമൽ വി

M.Tech, Aerospace Engg.
arlov333@gmail.com

അക്കരെപ്പച്ച

ഈ ക്യാമ്പസുമായുള്ള ഇന്ത്യൻവന്റെ ബന്ധം തടങ്ങിയത് എൻപത്തണ്ണു കളിലാണ്. അനീ ക്യാമ്പസ് ഇതിലും പച്ചയായിരുന്നു. പച്ചയോട് നിതി പുലർത്താന്നല്ല ഇത് കറിച്ചത്, മരിച്ച് ഒരു പച്ച മരംപുന്നായി, കാരുങ്ങൾ പച്ചയായി അവതരിപ്പിക്കാനാണ് ശ്രമിക്കുന്നത്. പച്ചയോട് പ്രത്യുക്ഷമായോ പരോക്ഷമായോ എന്നെതക്കിലും ബന്ധം തോന്നുവെങ്കിൽ അത് സാക്കിക്കുമ്പോൾ കയ്തി, സാദരം കഷമിക്കുമല്ലോ.

ഈവിടെ വന ആദ്യത്വസം അനുബം നമ്പർ ഹോസ്റ്റലിൽ, മുന്നാം നമ്പർ മറിയിൽ ആദ്യരാത്രി, നിന്ത്രാവിഹീനനായി കഴിച്ചുള്ളടിയ നാൾ ഇപ്പോഴും മനസ്സിലുണ്ട്. കൊതുശല്യം. മുഖ് ഞെറ്റ് എല്ലാം പിന്നിട്ടുള്ള ഡിസ്കോഡോ. ആമമാർക്ക് കൊതുക്കിരി മാത്രം ശരം. പിന്നിട്ടുള്ള രാത്രികളിൽ ഇതൊരു ശീലമായിത്തീരകയും, ആമയുടെ മനമില്ലാതെ ഉറങ്ങാൻ പറ്റാതാവുകയും ആയി.

ഭാഗ്യത്തിന് മെസ്സിൽ, നാട്ടകാരൻ ദാസപ്പൻ ചേട്ടൻ ഉണ്ടായിരുന്നതിനാൽ കരഞ്ഞാൽ പ്രയോരിറ്റി കിട്ടിയിരുന്നു. ഇതൊരു യുജി ഹോസ്റ്റലായതിനാൽ പിജിക്കാരും നൃത്യപക്ഷക്കാരുമായ നമ്മെയെല്ലാം ഇവിടെത്തെ അനേതവാസികൾ ബെബുറ്റുൻ എന്നായിരുന്നു സംബന്ധം ചെയ്തിരുന്നത്. ആദ്യമെല്ലാം ഇതൊരു ഇൻസർട്ട് ആയി തോന്നിയിരുന്നുകിലും കാലക്രമേണ ഇത്തരം ശീലമായിത്തീരുന്നു. ബഞ്ചായി ബുള്ള് ഡാസിന്റെ സ്കീക്ക്. ലിവ് ഹിം.

എത്തിനേരെപ്പറയുന്നു, മഹം നമ്മക്കും ഭ്രഷ്ടനമ്പും സ്വയം തീരുമാനിച്ചു. കാലം വേഗം കടന്നപോയി. ക്യാമ്പസ് ഷൈഡ്സ് സെൽ വഴി, എച്ച്.ബി.ബി (ഇന്നിത് എ.ബി.ബി ആയിരിക്കുന്നു) ആർ ആറ്റ് ഡീഫിൽ പണി തരമായി. മുജരാത്തിൽ ആണ്. മനേജയിൽ. എതായാലും ബോംബേയേക്കാൾ മെച്ചമെന്ന് കയ്തി, മുജരാത്തിലേക്ക് ചേക്കേൻി.

മുന്നാലുമാസത്തിനകം റിസർച്ചിനേക്കുറിച്ച് ശരിക്കാത ധാരണയായി. മാത്രമല്ല, മേഖൽ ഫാസ്റ്റ് അതു ശരിയാക്കുന്നില്ല. എന്ന് വച്ച് ബാക്കിയെല്ലാം ശരിയായി എന്നൊന്നും കത്തതത്തേ. മുന്നാലു ജില്ലേബിയും പദ്ധതി കുടക്കിയ ഒരു സ്കൂൾ പാലും. സാമ്പാറിൽ പോലും മധ്യരം കലക്കന്ന മുജറാത്തിനോട് എത്രയും പെട്ടെന്ന് വിട പറയണമെന്ന് തോന്തി. വല്ല ഗർഹിപ്പിലെങ്ങാം പോയാൽക്കാളളാമെന്ന് തോന്തി.

അതിനിടയാണ് ബി.എ.ആർ.സി.യിൽ നിന്ന് കാൾ വന്നത്. പ്രൈവറ്റ് കമ്പനികളെ നാമെന്തിന് സേവിക്കണം എന്നൊരു ചിന്ത മനസ്സിൽ വെറുതെ ഉടലെടുത്തു. അങ്ങിനെയാണ് സർക്കാരിനെ സേവിക്കാൻ അവസര മുണ്ടായത്. ഇന്നാണെങ്കിലോ, ഇരുപ്പുകരം ഇതിൽ ദുഃഖങ്ങൾ. ഗർഹിപ്പായിരുന്നു, മനസ്സിലെങ്കിലും, നമ്മുടെ പഴയ സഹ്യദയരായ ത്രികൂര കിട്ടിയതിനാൽ, ചീട് കളിച്ചും, മറ്റ് പല നല്ല കാര്യങ്ങളിൽ മുഴക്കിയും കാലം കഴിച്ചുള്ളിട്ടുണ്ട്.

അങ്ങിനെ ഒരു 'സർക്കാരിയാ' സെസൻസിന്നായി, റിസർച്ചുഫിക്കേ മരുപ്പാം ചെയ്ത് പോന്നു. കടലിൽ കായം കലക്കന്നതിന് നാമെന്നും എതിരായിരുന്നു. കാക്കത്താളായിരം ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ അപ്രോഗാരാഗ്രം പണിയെടുത്ത് നാടു നന്നാക്കാൻ ശ്രമിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്നോൾ, ഒരു അഥാരീക്കണ്ണനേപ്പോലെ, നമ്മക്ക് പറിയ പണികൾ മാത്രം തന്നാലാക്കുന്നതു പോലെ നമ്മുക്കുണ്ടു് ചെയ്തിച്ചു്, ജോബ് സാറ്റിന്നുകഷ്ണൻ നേടിയിരുന്നു. ജോബ് നമ്മുടെ എന്തു് ബോധുബന്ധനരും.

ഈങ്ങനെ കാലം കടന്നപോയതിനിടയാണ് ആ സംഭവം ഉണ്ടായത്. നമ്മുടെ സുപ്രത്യേകിയേറ്റു നാട്ടുകാരായ രണ്ട് പേര്, രണ്ട് കെട് ചാക്കമായി, ഒരു സുപ്രഭാതത്തിൽ നമ്മുടെയിടയിൽ അവതരിച്ചു. ചായ സൽക്കാര തത്തിനിടയ്ക്കാണ്, കാര്യങ്ങൾ കൂടിയായത്. ഇവർ നാട്ടിൽ സജീവിരേറ്റു അയൽപ്പക്കാതും, സഹപാതികളും മറ്റുമാണ്. ഇവരുടെ ചാക്കിൽ കെട്ടുകണക്കിന് കച്ചിപ്പുടങ്ങളാണ്. അതായത്, അതിമനോഹരങ്ങളായ, ശ്രീറ്റിന്റെ കാർബൂകൾ. കറുത കാർബിൽ, അലിലയുടെ നിരസ്യകൾ മാത്രം കാണാവുന്ന, അതിൽ കച്ചിത്തുന്നുകൾ കൊണ്ട് പല പല ചിത്രങ്ങളം

അതിമനോഹരമായി പിടിപ്പിച്ച് എന്തിനേരു പറയുന്ന, ചർച്ച ശ്രീലങ്ക
ക്രൂസ് മെതാനത്തിൽ, ഒരു മുന്നാദിവസ പ്രദർശനം കം വില്പന.
പരമ്പരാഗത കരകൗശല പ്രമോഷൻ. ഗ്രീറ്റിംഗ് കാർഡുകളും ഇയിനത്തിൽ
പെടുത്തി.

ഹിന്ദി വശമില്ലാത്തതുകാണ്ടും സജീവ് ഉള്ളതുകാണ്ടും അവർ നമ്മോട്
സഹായപ്പെട്ടും ആവശ്യപ്പെട്ട്. അപ്പീസിൽ പ്രത്യേകിച്ച് പണിയൊന്നു
മില്ലാതിങ്ങനു കാലം. ശനി, ഞായർ, തികൾ, മുന്നേഴ്സ് ദിവസം മാത്രം. ഒരു
ദിവസം അവധിയെടുത്താൽ സംഭവം വിറ്റ് തീർക്കാം. പോയാലോ പല്ലു. .
ഓക്കേ. ഡബ്ലി.

ഒരു കൂട്ടം നമ്മക്കുണ്ട്. ഈ ഏറ്റും വളരെയധികം ജനങ്ങളും പിടിച്ചപറ്റി.
അസാമാന്യ തിരക്ക്. ഒരു കാർഡിന് വെറും ഏഴു ഉറപ്പിക. സംഭവം ചുടപ്പം
പോലെ വിറ്റഴിയാൻ തുടങ്ങി. ഒരു ചാക്ക് കാർഡ് ഒരു ദിവസത്തിൽ കാലി.
നാമോദ വിദ്യ ഉപദേശിച്ചു. നാളെ ഇതിന് പത്ര ത്രപയാക്കിയാലെന്താ?
കണക്കം ഏഴുപ്പമാകും. പിനെ ഒരാൾ പതിനേഴ് കാർഡ് ചോദിച്ചപ്പോൾ
മനക്കണക്കിൽ വിശ്വസിക്കാത്ത നാം അവന്, പത്ര് കാർഡുകളേ
കൊടുത്തുള്ളൂ. അപ്പുൾ സീലിംഗ് പത്തായി നിശ്ചയിച്ചു.

കറങ്ങിത്തിരിഞ്ഞ് വന്ന് അവൻ വീണ്ടും ഏഴ് കാർഡ് ചോദിച്ചപ്പോഴാണ്,
കയേൽ അച്ചുകുത്തി വിട്ടാലെന്നാണെന്ന് ആലോചിച്ച പോയത്. നമ്മുടെ
സീലിംഗ് കോൺസെപ്ട് അവൻ തകർത്തു. വൻ കച്ചവടം. ആഹാ. ഒരു
നിമിഷത്തിൽ ഇതാണോ നമ്മുടെ ലൈൻ എന്നവരെ തെങ്ങൾക്ക് തോനി
പ്പോയി. ഞായറാഴ്യം ക്ഷാലായി വില്പന തടർന്നു. ആർ കറവായിങ്ങനു.

തികളാഴ്യ ഉച്ചയോടെ, ഏതാണ്ട് തൊന്ത്രാഞ്ചേരി ശതമാനം കാർഡുകളും വിറ്റഴിച്ചു.
ഈനി മതിയാക്കിയാലോന്ന് ആലോചിച്ചപ്പോളാണ് ഒരു കിളിനാദം.

പത്രക്കമാറലോ? എനെ മനസ്സിലായോ?

ഇല്ലലോ?

ഞാൻ നിങ്ങുടെ നാടകാരിയാണ്. ബീയേയാർസിലാണ് പണിയാണെന്നലൂ നാട്ടിലെല്ലാം പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്?

എൻ്റെ ശ്വാസം ഒരു നിമിഷത്തേയ്ക്ക് നിന്നു. ‘നീ അമേരുനു തല്ലുന്നത് നിർത്തിയോ’ എന്ന മട്ടിലോരു ചോദ്യം.

ആരാ..... എനിയ്ക്ക് മനസ്സിലായില്ലലോ?

എന്ന് വികഹി വികഹി ഞാൻ ചോദിച്ചു.

ബോസിഞ്ചു പെങ്ങളാണ്. നിങ്ങൾക്കാത്മകിച്ചുലേ പത്രവരെ പറിച്ചത്? ഹോട്ട. തിരക്കണ്ണ്. ഞാനാരോട്ടം പറയുന്നില്ല. ഇന്നത്തെ ജയന്തിയ്ക്ക് നാട്ടിൽ ഹോണം. പത്ര ദിവസത്തേയ്ക്ക് വന്നതാണ്.

ശരി. അല്ലലോ... അതേ. ഞാൻ ബീയേയാർസി. ആ കട്ടി നടന്നകനം.

സജീവ് ഒരു ശൃംഖലയ്ക്ക് ചിരി ചിരിച്ചു.

■ പത്രക്കമാർ

PhD, Syscon

padmakumar.cern@gmail.com

ചില മഴക്കാഴുകൾ

നന്നത പായലിന്റെ വഴക്കൻ പച്ച
പായലിന്റെ ഇംഗ്ലീഷ് കട്ടം പച്ച
ചാറ്റൽ മഴയുടെ കളിര്
ചാറ്റൽ മഴയിൽ വീശ്രൂന കാറ്റിന്റെ കളിര്
മഴ തൃപ്പൂന ചേമ്പിലയുടെ ചാഞ്ചാട്ടം
മഴ പൊതിഞ്ഞ ക്രമമുളക് കോടിയുടെ ഇരുളിമ
പാടത്ത് സ്റ്റാനം കൊള്ളുന ഞാറുകൾ
വരവ് പൊട്ടി കത്തിയെയാലിക്കുന മഴവെള്ളം
മഴവെള്ളത്തിൽ കത്തിർക്കുന്നാഴുകുന കടലാസുതോണി
വെള്ളം പാണത് ഇലകൾ തുമ്പിയ തൊട്ടാവാടി
തൊട്ടാവാടിയിൽ ക്രമങ്ങിയ പൊട്ടിയ പാദസരം
ങ്ങ St.ജോർജ്ജ് കടയിലെ ചോതന ആകാശം
ആകാശത്തിന മേലാഞ്ഞൾ ഇരുണ്ടതിന്റെ സൗന്ദര്യപ്പിണകാം
ഓടിന്റെ നിശ്ചൽ വെട്ടത്ത് തൃപ്പളികൾ തൃപ്പിയ ചായകലം
ഇറയത്ത് ഉത്തേവിക്കുന പുഴകളും ശകാരങ്ങളും
കാത്തുനിൽക്കുന പേരക്കുപും ഇഹരൻ തോർത്തും
രാസ്യാദിപ്പാടിമണങ്ങളും
പിനെ വാതിൽ തുറന്ന് ഉള്ളിൽ നിറയുന പെരുമഴയും
ഉള്ളിലെ മഴയെന്നം തോരാത്ത നിത്യഹരിത വനങ്ങളും

■ ലക്ഷ്മിപ്പിയ

കണികക്കാന

ബോധ്യപരമാം ജനാനേശവരിയും പ്രേമത്തിൽ ആയിരുന്നു. ഏഴ് കൊല്ലം പ്രേമിച്ച് ഒടവിൽ വിവാഹം കഴിക്കാം എന്ന് തീരുമാനിച്ചപ്പോൾ വിട്ടുകാരൻ എതിർപ്പ്!!!!. ആത്മഹത്യ ചെയ്യും എന്ന ഭീഷണിക്ക് മുൻപിൽ വിട്ടുകാർ മട്ട് മടക്കി. കല്യാണം ഭംഗിയായി നടന്നു.

കല്യാണം കഴിഞ്ഞു പതിമൃന്മാം നാൾ ആകാശത്ത് നിന്മം വന്ന ഒരു വെള്ളി
രേഖ ബോധ്യപരനേയും മുറ്റത്ത് നിന്ന് തെങ്ങിനെയും ഒങ്ങിച്ച് കൊണ്ട്
പോയി.

തെങ്ങിനോട് വളരെ ചേർന്നാണ് കണികക്കാനു നിന്മിച്ചന്നതെങ്കിലും
അതിനൊന്നാം സംഭവിച്ചില്ല.

’ആക്കാല്പരത വിശ്വവിനം പതിവ് തെറ്റിക്കാതെ കണികക്കാനു പൂര്ണം’

ഈ സംഭവത്തിന് ശ്രദ്ധം കൂട്ടും ഒരു കൊല്ലം കഴിഞ്ഞു
വെള്ളിരേഖാചംബിതമായ കൊന്നതെങ്ങും കണികക്കാനെയുടെ ഒരിയ
കൊപ്പ് മാത്രം അടർത്തി മാറ്റി കടപുഴക്കി വിണ്ണാ ജനാനേശവരിയും മരിച്ച്
പകും . . . !!!

ആക്കാല്പരത വിശ്വവിനം പതിവ് പോലെ കണികക്കാനു പൂര്ണം. .!!!!!!

■ വിജേഷ് വി കെ
M.Tech, Earth Science
vijeshvkgeo@gmail.com

കവി പുംഗവൻ

കാക ശാന്തം കേട്ട കൊണ്ടാ
കവിപ്രവരൻ കണ്ണിച്ചിച്ച്
കർണ്ണ പൂളകമേകമീ
ദിവ്യ ശാന്തതിൻ രാഗമേത്
കാപ്പിയാബോ* ചായയാബോ
ക്കളിപ്പലം പുണ്ണ മുവ്വൻ

ഉദിച്ചു പൊങ്കും സൃഷ്ടുനെ കണ്ണോ മറ്റോ
കവിത്രത്തിൻ പേറുനോവിനാൽ
അലിക ചലിപ്പിച്ചു
'കാക ശാന്തം മനോജഞ്ചവം കേൾപ്പുതിനോ
പൊങ്കുനു ചാക്കുവാള്ളത്തികാൽ
അത്തിപ്പുംപോലുങ്കു നിന്മരഹപ്പാട്'

മദ്യകാണ്ഡം പൂർത്തിയാക്കി
 കഷിപ്രമാണോടിച്ചു നോക്കവേ
 സൃഷ്ടനാണോ പ്രതിപാദ്യം
 മാങ്ങയാണോ പ്രതിപാദ്യം
 ശകപുരണഭാരാ ദിവ്യൻ
 മാങ്ങ തന്നെന്നറപ്പിച്ചു

കാവ്യാന്ത്രതി തൻ അക്ഷയ പാത്രമോ
 കാവ്യദേവത തൻ പേരക്കിടാവോ ഭവാനി
 പൂർത്തിയായോരാ ദിവ്യ ഭാവന
 കണ്ട കണ്ട കോറിത്തരിച്ചു പോയ് സകലങ്ങം

പേരിത്തു നല്ലിണമമന്നതായി
 പേരിലല്ലോ ഇരിക്കുന്ന സർവ്വവും
 സൃഷ്ടം ചായനം മാങ്ങയല്ല തേങ്ങയല്ല
 ആകെ കഴഞ്ഞു ചിന്തിച്ചു വശായോര നേരം
 ചാട്ടളി പോലെ പാനേതാര മിന്നൽപ്പിനർ
 ബുഖി ജീവിയാം കവി തന്നാസനത്തിൽ
 ‘ ഗോളം ’

* കാപ്പി കർണ്ണാടിക് സംഗീതത്തിലെ ഒരു രാഗം

■ മിസ്റ്റർ എക്സ്

ഒരു അർബനി യക്ഷികമ

ഞാൻ നാട്ടിലേക്ക് പോകുന്നത് ഇംഗ്ലീഷ് അക്കാദമിലെ ‘M’ വെച്ച് തുടങ്ങുന്ന പേരുള്ള ഒരു റൈറ്റർവേ സ്കൂൾഷൻഡിൽ തുടിയാണ്. അവിടെ എത്രയോൾ ഞാൻ മെല്ലെ എഴുന്നേറ്റ് വാതിൽക്കാൽ വന്ന് പ്ലാറ്റ്‌ഫോറ്റ് മുഴുവൻ പറത്തു. എവിടെ എക്കിലും ഒരു ചാര നിറത്തിൽ അവളുണ്ടോ എന്ന്. അവൾ അവിടെ വരാനുള്ള സാധ്യത തുലോം വിരുളം എന്ന് എന്നിക്കിയാം. എക്കിലും മേൽപ്പറഞ്ഞത് പതിവായി നടന്ന വരുന്നു. ഈനാം ഈ രാത്രിയിലും അവരെ തിരയുകയാണ്. പതിവുപോലെ തന്നെ കാണാനില്ല. പെട്ടുന് അവൾ. ദൈവമേ. അവൾ എന്ന കയ്യ് ഉയർത്തി കാണിക്കുന്നു. !!

ബാഹ്യ വലിച്ചെടുത്തു ഞാൻ പ്ലാറ്റ്‌ഫോറ്റത്തിൽ ഇരഞ്ഞി. ഓടി അവളുടെ അടുത്തത്തി. . . . ‘ഃ. പോകാം’ അവൾ പറഞ്ഞു

എങ്ങോട്ടാണെന്ന് ചോദിച്ചില്ല. വണ്ടിയിൽ കയറി. പിറ്റേന് ഒരപക്ഷ ഈ വാർത്ത പത്രത്തിൽ വന്നിട്ടണായിരിക്കാം.

‘T’ എന്ന് പേരുള്ള ഒരവൻ ‘M’ എന്ന് തുടങ്ങുന്ന സമലത് റൈറ്റ് പാളത്തിനരികെ ഭൂത്യഹസാഹചര്യത്തിൽ കൊല്ലപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

അപ്പോൾ ഞാനം അവളും ഉയരങ്ങളിലേക്ക് പറിക്കുകയായിരുന്നു, ഏകാന്ന തന്നഞ്ഞിം, കരിവന്നക്കും, മേലഞ്ചേർക്കും മേലെ. !!! അവൾ പറഞ്ഞു.

‘ഒരു കൊല്ലം മുൻപ് ദെയിൻ ഇടിച്ചാണ് ഞാൻ മരിച്ചത്

‘ഞാൻ ഞാൻ. . . . ഞാനെന്നഞ്ഞിനെന്നാണ് മരിച്ചത് എന്നിക്കൊന്നും ഓർമ്മിക്കാൻ പറ്റന്നില്ലല്ലോ’

‘വേണ്ട. ഇനി ഒന്നും പറയണം. എന്നിക്കിയാം’ അവൾ പറഞ്ഞശേഷം പൊടിച്ചിരിച്ചു. ഞാനം ഒരു പോട്ടനെ പോലെ ആ ചിരിയിൽ പങ്ക ചേർന്നു.

■ വിജേഷ് വി കെ
M.Tech, Earth Science
vijeshvkgeo@gmail.com

ചെണ്ട

ങ്ങ കവിതക്കോല്പം മാറാപ്പുമായി ഞാൻ
ആർത്തനായിൽ എത്തി
അസുരവാദ്യത്തിൽ പ്രണയകവിതയെഴുതി
ചിലർ ചിരിച്ചു പ്രോത്സാഹിപ്പിച്ചു
ചിലർ വഴി മാറി നടന്ന
കവിതയെന്നോ പരക്ഷ അവരെ വേദനിപ്പിച്ചിരിക്കണം

പിനീട് ഞാൻ പ്രണയക്കാവടിയെഴുത്തു വീടുകൾ തെണ്ടി
ആയിരം വീടുകൾ തെണ്ടണം എന്നായിരുന്നു
ചിലർ അരിയും മുറുറുപ്പും കാണിക്കു തന്ന
ചിലർ ഉമ്മിവാതിൽ കൊട്ടിയെഴു
എതായാലും കാവടി അവർക്കു താങ്ങാൻ -
- പറ്റാത്തതു അനുമുള്ളതാവണം

എയ്യകൊണ്ടോ എനിക്കൊരു
പേനയും പോസ്സുകാർധ്യും എഴുത്തു
പ്രണയം കരിക്കാൻ തോന്തിയില്ല.
അതൊരു മേലത്തിനോ ഹംസത്തിനോ
കൊടുത്തയക്കാൻ തോന്തിയില്ല
അവളാണെങ്കിൽ പോസ്സുമാനെന്ന
കാത്തിരിക്കുകയുമായിരിക്കും

◆ ശ്രീരാജ് ഇ എസ്
PhD, Electrical Engg
sreerajes@gmail.com

പച്ചയും മറ്റ് ചില നിരങ്ങളും

എയുക്കാണോ ഈ പ്രസിദ്ധീകരണത്തിന്റെ വിഷയം പച്ചയാണെന്ന് അറിഞ്ഞു. എയുക്കാണാണെന്നു് തിരക്കേന്നില്ല. പച്ചയിൽ തന്ന തുടങ്ങാം. പഴവിനെ തെങ്ങിൽ കെട്ടി തെങ്ങിനെക്കും ഉപന്യസിക്കുന്ന സമീപനം ഇവിടെ കണ്ണെല്ലുന്ന നടക്കക.

ഞാൻ നിങ്ങളെ പച്ചവിരിച്ചു ഒരു ഗ്രാമത്തിലേക്ക് സ്ഥാഗതം ചെയ്യുന്നു. ഒരു കായലിന്റെയും പുഴയുടെയും ഇടയിലായി ഒരു പച്ചത്തുരത്ത്. കവികൾ പാടിപുകളാറുള്ള പച്ച വയലേലകളും തെങ്ങിന്തോപ്പുകളും, പഴങ്ക് പോലെ തെളിഞ്ഞ വെള്ളമൊഴുകനു അങ്ങവികളും, ആവബലും താമരയും മത്സരിച്ചു പുക്കുന്ന കളങ്ങളും ഒക്കെയുള്ള ഒരു കൊച്ചു സ്വർഗ്ഗം.

കമ്മ തുടങ്ങുന്നത് ഒരിപ്പപത്ര വർഷം മുൻപാണ്. എൻ്റെ ബാല്യത്തിന്റെ നല്ലായ ഭാഗം ഈ ഗ്രാമത്തിലാണ് ചെലവഴിച്ചത്. അമൃമയും, അസുപ്പിനം, അയൽക്കാരിയായ സരിതയും, പിനൊ പത്രവും, മിന്നാമിന്നാകളും, പാനുകളും അങ്ങനെ പലതും. ഒരു നാലു വയസ്സുകാരിയുടെ സ്വർഗ്ഗത്തിന് ഇത്രയും വലിപ്പം മതി. അനൊക്കെ എല്ലാ ദിവസവും പുത്രം നിറങ്ങത്തായിരുന്നു, ചുറ്റി ഉള്ളതൊക്കെ അതിശയങ്ങളും. അങ്ങനെ ഞാനും സരിതയും കണ്ണെന്തിയ ഒരിശയം ആയിരുന്നു ആ ആമ. പറമ്പിലെ കളക്കടവിലെ പ്ലാവിന്റെ ചുവട്ടിൽ ഒരു വലിയ പൊത്തിൽ വളരെ വലിയ ഓമ. കണ്ണാൽ ഒരു നൃ വർഷം പ്രായം തോന്നും. പക്ഷെ അതെല്ലാ തെങ്ങളെ അതിശയിപ്പിച്ചത്. ആ ആമ നിറുത്താതെ സംസാരിച്ചുകൊണ്ടെയിരുന്നു.

അതെ, സംസാരിക്കുന്ന തത്ത പോലെ, സംസാരിക്കുന്ന ഒരു ആമ. വിശ്വാസം വരുന്നില്ല എന്നറിയാം. വിശ്വസിക്കുന്നു എന്നില്ല! ഇന്നാലോച്ചിക്കുവോൾ എന്നിക്ക് തന്നെ വിശ്വസിക്കുവാൻ പ്രയാസം. പക്ഷെ സത്യമാണ്. എനിക്കേറ്റവും ഇഷ്ടപ്പെട്ടത് ആമയുടെ കണ്ണകളാണ്. അവ എൻ്റെ അസുപ്പിന്റെ പോലെ ആയിരുന്നു. എങ്ങനെയെന്നോ എയുക്കാണുന്നോ ചോദിക്കുന്നത്. ഇവിടെ ചോദ്യങ്ങളില്ല.

ആമയുടെ സംസാരം കേൾക്കൽ ഒരു വിനോദമായി. ആമയാകട്ടെ ഇടത്കവില്ലാതെ സംസാരിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. ഭ്രതവും ഭാവിയും വർത്തമാനവും തുടിക്കഴച്ച്, പരസ്യര ബന്ധമില്ലാതെ. ചുറ്റുള്ളവരുടെ രഹസ്യങ്ങളും പരസ്യങ്ങളുമൊക്കെ.. തങ്ങളുടെ സാന്നിധ്യം അറിയുന്നണ്ട് എന്നറിയിക്കാൻ ഇടയ്ക്കു തന്നെ നോക്കിയും ചിലത് പറയും.. മിക്കതും നടക്കാൻ ഇരിക്കുന്നവ.. അമുമ വൈകിട്ടുണ്ടാക്കാൻ പോകുന്ന പലപാരവും, എനിക്ക് കിട്ടാനിരിക്കുന്ന ഓൺകോടിയുടെ നിറവും.. അങ്ങനെ പലതും.. ഒന്നം തെറിയില്ല.. ആമ സത്യം മാത്രം പറഞ്ഞു, അതോ ആമ പറഞ്ഞതെതാക്ക സത്യമായോ, ഏതാണ്ട് ശരി എന്നറിയില്ല.

പെട്ടു ഒരു ദിവസമാണ് ‘ആമയെ കാണാതായത്’. സരിതയും തന്നും കുറേ നോക്കിയിട്ടും പിന്നെ ആമയെ കണ്ടില്ല. പതിയെ തങ്ങളും ആ കമ്മ മറന്നു. തന്നെ അമുയ്യം അച്ചുനും ഒപ്പും താമസം മാറി, സരിത അവിടെ തന്നെ തുടർന്നു.

പിന്നെ ഈ ആമയെ കാണാനത് വർഷങ്ങൾക്ക് ശേഷമാണ്. സരിതയാണ് കണ്ടുപിടിച്ചത്. പഴയ അതേ പൊതുവിൽ നിന്ന് നിറുത്താതെ സംസാരം. പത്താം തരം കഴിഞ്ഞു അവധിക്കു വന്ന എന്നെ അവളാണ് അവിടേക്ക് കൊണ്ട് പോയത്. ‘തന്നെ ഒരിക്കലേ പോയുള്ളൂ, ഏനോ പേടി തോനി..’

നടക്കന്തിനിടയിൽ അവൾ പറഞ്ഞു അതിരെ പൊങ്കൾ എനിക്ക് വേഗം തന്നെ മനസ്സിലായി.

ആമധാകെ മാറിയിരുന്നു. ഭയം നിറന്തര കണ്ണുകളോടെട അത് എന്തൊക്കെന്തോ പറഞ്ഞു കൊണ്ടു ഇരുന്നു. ചുവന്ന കളങ്ങളും മന്ത രാഷ്ട്രസമാതം പാതാളത്തോളം പോന്ന ശർത്തങ്ങളും ഒക്കെ ഉള്ള സർവനാശത്തിരെ കമകൾ. ഞങ്ങളെ തിരിച്ചറിഞ്ഞു എന്ന് സംശയം.. ഞാനും പിന്നെ ആ വഴി പോയില്ല. അവധിക്കാലത്തിരെ അവസാനം സരിത എന്നോടൊക്കെ രഹസ്യംപോലെ പറഞ്ഞു ‘ഞാൻ ഈ പഠിക്കുന്നില്ല.. അടുത്ത മാസം കല്യാണമാണ്’ അവളുടെ മുഖത്ത് ഒരു കളിക്കോപ്പ് കിട്ടിയതിരെ സന്തോഷം മാത്രമുണ്ടായിരുന്നു.

പിന്നെയും ഒരു വർഷം കഴിഞ്ഞാണ് നാടിനെ മുഴുവൻ സന്തോഷിപ്പിച്ച ആ സംഭവം ഉണ്ടായത്. ഞങ്ങളുടെ ചളിനിറന്തര മൺിനടിയിൽ ധാരാളം ആറു മണൽ ഉണ്ടായെന്നു. മൺിനോ പൊന്തിനോളം വില! പിന്നെയുണ്ടായ മാറ്റം വളരെ വലുതായിരുന്നു. തുഷിയേക്കാൻ ലാഡു മണൽ വാരലാബന്നു ഞങ്ങൾ വേഗം തിരിച്ചറിഞ്ഞു. ചുറ്റുമുണ്ടായ സമൃദ്ധിയിൽ എവരും സന്തോഷിച്ചു. അപ്പുപ്പനോഴികെ. എള്ളുകൊണ്ടോ ഇന്നു മഹാമഹത്തിൽ അപ്പുപ്പൻ മാത്രം പഞ്ചക്കാണ്ടില്ല. പക്ഷേ അപ്പുപ്പന് ‘വയസ്സായിരുന്നു’. ‘കട്ടികളുടെ സ്വഭാവമാണ്’ ‘മുതിർന്നവർ’ പരസ്യരം പറഞ്ഞു. ഒട്ടവിൽ വിട്ടുകൊടുക്കേണ്ടി വന്നെങ്കിലും ആ കളവും പരിസരവും മാത്രം അപ്പുപ്പൻ ഒരു വാശിയോടെ സംരക്ഷിച്ചു. ഒരുപക്ഷേ അപ്പുപ്പനും ആമെയ അറിയാമായി തനിൽക്കാം. എള്ളുകൊണ്ടോ ചോദിക്കാൻ തോന്തിയില്ല.

പിന്നെയുണ്ടായ കമ നിങ്ങൾക്കും അറിയാമായിരിക്കും. നാട്ടിൽ കിടങ്ങുകളുടെ എന്നും തുടി, കായലിൽ വെള്ളമില്ലാതായി, ആസല്പം താമരയും ഓങ്കരയിയ കളങ്ങളിൽ മരണാസന്നരായി നിന്നു. അങ്ങനെ പലതും. അതിനെ പറ്റി എനിക്കൊന്നും പറയാനില്ല. ഞാൻ അപ്പുപ്പനെ പറ്റി പറയാം. കഴിഞ്ഞ തവണ നാട്ടിൽ പോയത് അപ്പുപ്പന് തീരെ വയ്ക്കുന്നതാണ്.

തിരെ വയ്ക്കേ എന്നള്ളത് സത്യമായിരുന്നു. സംസാരിക്കാൻ തന്നെ പ്രധാനം. ആ മുറിയുടെ ഗസ്സം മട്ടതപ്പോളാണ് സർത്തരെയ തേടി പോയത്.

അവളുപ്പോൾ ഭർത്താവിനെ പിരിഞ്ഞു സ്വന്തം വീടിൽ തിരിച്ചെത്തിയിരുന്നു. ‘എൻ്റെ അഹാരമാണെന്നുാ എല്ലാവരും പറയുന്നത്. ഇനിയും ചവിട്ടു കൊള്ളാൻ വയ്ക്കുവാൻ ജീവിക്കാം, ആരും തല്ലാൻ വരിപ്പില്ലോ...’ ഒരു നന്ദന ചിരിയോടെ അവൾ പറഞ്ഞു.

എന്തോ, അപ്പുന്നൊപ്പം ആ നാട് മുഴവൻ മനസ്സ് മട്ടത് മരണം കാര്ത്തകിടക്കുന്നത് പോലെ തോന്തി. എന്നാണാവോ ഈ നശിച്ച മട്ടപ്പുണ്ടാക്കുന്നിൽ കയറിക്കുന്നതു! രണ്ട് ദിവസം കഴിഞ്ഞ് അപ്പുപ്പൻ കുറച്ചു നേരം എന്നെ നോക്കി മുങ്ങും, ഒന്നാം മിണ്ഡാതെ, പിന്നെ ഉണ്ണു, രാത്രി എപ്പോഴോ മരിച്ചു.

അടിയന്തരത്തിനിടയിലാണ് കള്ളത്തിൽ നിന്നു മണ്ണലെടുക്കാൻ തീരുമാനമായത്. അവിടെ നല്ല മണ്ണലുണ്ടായു.. എന്തോ എതിർക്കാൻ തോന്തിയില്ല. സർത്തരെയ ഓർത്തിട്ടാവാം, സ്വയം ആശുപിച്ചു.

തിരിച്ചു പോതുന്നതിനു മുൻപ് പ്ലാവിൻ്റെ ചുവടിൽ പോയി നോക്കി. ആമയുടെ കണ്ണുകൾ അപ്പുപ്പൻ്റെ തന്നെ ആയിരുന്നു. അത് കുറച്ചു നേരം എന്നെ നോക്കിയിരുന്നു, ഒന്നാം മിണ്ഡാതെ. ആ കള്ളം ഓരോക്കയറി ചുവന്നിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. മുരെ ഭീകരഗ്രഹികളായ മണ്ണത്വാരിയന്ത്രങ്ങൾ കാണായി. അവയുടെ നിറം മണ്ണതയായിരുന്നു.

■ കൃഷ്ണപ്രിയ ജി എസ്

M. Tech, Energy Science & Engg.
krishnapriya.gs@gmail.com

ഓർമ്മചെപ്പ്

തിരകളാട്ടം മനസ്സിൽ കടലിൽ
നീന്തി മുങ്ങി ഓർമ്മയുമായി
കാലം കടന്നേതിച്ചുന്ന
ഓർമ്മചെപ്പിൽ പൂട്ടിൽ മുന്പിൽ

പുരട്ടാനു തുറന്നതും
കണ്ണമുന്പിൽ കണ്ണതേരാ
അപ്പും പഴം പായസമൊരുക്കി
വാടാത്ത പൂക്കളുമൊരുക്കി
കൈ നീട്ടി വിളിച്ചുന്നമ....

ആ അമ്മ തൻ മടിയിൽ
ഓടിച്ചുന്നരങ്ങി
മഹറാത പൂക്കാലം
ഓർമ്മചെപ്പിൽ സുക്ഷിച്ച പൂട്ടി....

■ കൈ അണിലാശ്
M. Des., IDC
abhilash.art@gmail.com

ഒരു ഫീമാലയൻ യാത്ര

പരീക്ഷയുടെയും പരീക്ഷണങ്ങളുടെയും ലോകത്ത് നിന്നുള്ള ഒരു ഒളിച്ചേട് മായിരുന്നു ആ ഫീമാലയൻ യാത്ര. YHAIയുടെ ആഭിമുഖ്യത്തിൽ പതിനൊന്നു ദിവസമെത്തു ഒരു ക്ലീംഗ്. IIT യിൽ നിന്നും ഞങ്ങൾ നാലുപേര് മാർച്ച് മാസം തന്നെ ടിക്കറ്റ് എടുത്തിരുന്നു. അറിവിഞ്ചു കൊടുമുടി കേരാൻ IIT യിൽ വന്നിട്ട് ഒന്നമാകാത്തിനാൽ ഫീമാലയൻ യാത്ര ഞങ്ങൾക്ക് ഒരു achievement ആയിരുന്നു.

യാത്ര തുടങ്ങുന്നതിന്റെ രണ്ട് ദിവസം മൂൺപ് നോക്കിയപ്പോഴാണ് ആ ക്ലീംഗിനു ധാമാർത്ഥ്യം മനസ്സിലായത്, ടിക്കറ്റപ്പോഴിം ഒരു മാറ്റവും കൂടാതെ Waiting listൽ 53-56 ആയി നിൽക്കുന്നു. അപ്പോഴാണ് തലേലവർ വഴി, രക്ഷകൾക്ക് തുപത്തിൽ ഓഡി ഞങ്ങൾക്ക് ടിക്കറ്റ് വശാനം ചെയ്തു. വെറും 2000 മുതൽ മാത്രമായിരുന്നു അതിന്റെ അധിക പ്രതിഫലം. നിപുത്തികേടിക്കുന്ന പുറത്ത് അതിനും ഞങ്ങൾ തയ്യാറായി. അവിടെയും വിധി ഞങ്ങൾക്ക് എതിരായിരുന്നു. യാത്ര തുടങ്ങുന്നതിന് ഏതാനം മണിക്രൂക്കർക്ക് മൂൺപ് എമർജൻസി കോട്ടയിൽ ടിക്കറ്റ് തരാമെന്ന് പറഞ്ഞു രക്ഷകൾ tatkal WL ടിക്കറ്റ് തന്നിട്ട് അപ്രത്യക്ഷമനായി. അനാദ്യമായി അഞ്ചു മിനിട്ടിനുള്ളിൽ ശരീബ് രഹസ്യത്തിന്റെ നീളം രണ്ട് തവണ അളക്കവോൻ ഞങ്ങൾക്ക് സാധിച്ചു.

ഈനി എന്ത് എന്നാലോചിച്ചു നിന്നപ്പോൾ, ഞങ്ങളുടെ മുതലാളി കെങ്കിട്ട് കാർഡ് എടുത്തു വിശി. രാത്രി പത്തു മണിക്രൂളും ധർപ്പി വിമാനത്തിനായി നാലു മണിക്രൂൾ കാത്തിരിപ്പ്. എല്ലാ പ്രതിസന്ധികളെല്ലാം അതിജീവിച്ചു ധർപ്പിയിൽ അതിരാവിലെ എത്തി. കുറച്ചുനേരം അവിടെ കാത്തിയിരുന്നു നേരം വെള്ളപ്പിച്ചു.

മണാലിയിലേക്കുള്ള ബസ്സിനായി രാജീവ് ചൗക്ക് എന്ന മെട്ടോ സ്റ്റൂഷനിൽ പോകാൻ prepaid ടാക്കി വിളിച്ചു. ആറുമണിയോടുകൂടി യാത്രയാരംഭിച്ചു. തലസമാന നഗരിയുടെ സൗന്ദര്യം ആസ്പദിച്ചാദേഹം പോകുമ്പോൾ ‘കമ്മീഷണർ’ സിനിമയിലെ രതീഷ്ഠിന്റെ ഡയലോഗ് ആണ് ഓർമ്മ

വന്നത്,പട്ടിണിപ്പാവങ്ങളുടെ ഡൽഹി അല്ല ഇത്..... കോടികൾ കൊണ്ട് അമ്മാനമാട്ടുന്ന ഡൽഹി.....

എക്കദേശം 20 മിനിറ്റുന്ന വിചാരിച്ചയാതു മുകാൽ മൺിഷ്ട്രിയിൽ തിരാതിതനപ്പോൾ തങ്ങൾക്ക് സംശയം തോന്തിയെങ്കിലും വഴിയോര ക്രാഴ്കൾ കണ്ണങ്ങെന്നു ഇരുന്നു. കരിച്ച കഴിഞ്ഞു ഒരു നാൽക്കവലയിൽ ടാക്കി നിറുത്തി, ഇതാണ് രജീവ് ചൗക്ക് എന്ന് ദ്രൈവർ പറഞ്ഞു. മെടോ റോഷൻ ആദ്യമായി കാണാനുള്ള കൊതിയേം നോക്കിയപ്പോൾ കണ്ടത് ഒഴിഞ്ഞ റോധുകളിൽ ഒന്ന് രണ്ട് പെട്ടി കടകളുമായിരുന്നു. യഥാർത്ഥത്തിൽ അത് മർഗ്ഗാനിലെ രജീവ് ചൗക്ക് ആയിരുന്നു, തങ്ങൾക്കാകട്ട Connnaught place ലെ രജീവ് ചൗക്കിലായിരുന്നു പോകേണ്ടിയിരുന്നത്. ഭാഗ്യത്തിന് പ്രിൻസ്റ്റ് ബിലിൽ കൃത്യസ്ഥലം കൊടുത്തിരുന്നതിനാൽ ദ്രൈവർക്ക് തങ്ങളെ കൃത്യമായി എത്തിക്കേണ്ടി വന്നു. ദ്രൈവറുടെ നോൺസ്റ്റോപ്പ് സങ്കടം പറച്ചിരുന്ന സഹിക്കാൻ മേലാക്കുന്ന ഒരു അധികം കൊടുത്തു അക്കേസ് തീർത്തു.

സമയപരിമിതി മൂലം ഡൽഹി കാണാൻ നിൽക്കാതെ, മന്ദാലിയിലേക്കുള്ള HPRTC ബസ്സിൽ ധാരു തുടങ്ങാൻ നേരംതാണ് കഴിഞ്ഞു ഒരു ദിവസതെത്ത കരിച്ച് തങ്ങൾ ആലോച്ചിച്ചത്. ഇതുപത്തിനാലു മൺിഷ്ട്രിനുള്ളിൽ BEST ബസ്, ഓട്ടോറിക്ഷ, സബർബൻ ടെയിൻ, ടാക്കി, വിമാനം, ഡൽഹി മെടോ, HPRTC തുടങ്ങിയ ഗതാഗത മാർഗ്ഗങ്ങൾ ഉപയോഗിച്ച് കഴിഞ്ഞു. ഒരു ബോട്ട് ധാരു തുടിയണ്ണായിരുന്നുകളിൽ എല്ലാം പുർത്തിയാകമായിരുന്നു. ഡൽഹി മുതൽ ചണ്ണീഗഡ് വരെയുള്ള റോധു ധാരു ഭീകരമായിരുന്നു. നാൽപ്പതിനു മുകളിൽ കത്തിക്കൊണ്ടിരുന്ന സുരൂവാം സാദാ ബസിലെ ധാരുയും എല്ലാം തുടി മനസ്സു മടപ്പിച്ചു. സാമ്പത്തിക തന്ത്രങ്ങളും വൈക്കേന്നേരം വരെയുള്ള കാത്തിരുപ്പുമായിരുന്നു വോർവോ ഒഴിവാക്കി HPRTC എടുക്കാൻ പ്രേരിപ്പിച്ചത്. ഈ ധാരു ഇതു കൃത്യമായി പൂഞ്ഞ ചെയ്ത തലേലവരു കൊല്ലാനുള്ള ഭേദഗ്രാന്തി തോന്തി. എക്കിലും ക്ഷമ ആട്ടിൻ സുപ്പിരേസ് ഫലം ചെയ്യുമെന്നാരോ പറഞ്ഞതോർത്തപ്പോൾ എല്ലാം ക്ഷമിച്ചു. ധാരുക്കിടയിൽ പഞ്ചാബിയാബയിലെ റാട്ടി കഴിച്ചപ്പോൾ ക്യാമ്പസ് മെസ്സിലെ ഹതഭാഗ്യരെ കരിച്ച് പിന്തിച്ചത്.

മണ്ണാലിയിൽ എത്തിയപ്പോഴാണ് തൈങ്ങളുടെ ധാതുകൾ അർത്ഥമുണ്ടായത്. അത് വരെയുണ്ടായിരുന്ന വേദനകളും കഷ്ടകളും എല്ലാം പ്രക്രിയമായി കാഴ്കൾ മായ്ചു കളഞ്ഞു. മനസിലെ ഭാരമെല്ലാം എടുത്ത കളഞ്ഞ തൈങ്ങൾ അവിടെത്തെ കനകളും മലകളും അതവികളും എല്ലാം കണ്ണികളിൽക്കെ ആസ്പദച്ചു. സമുദ്രനിരപ്പിൽ നിന്നും 6500 അടി ഉയരത്തിലുള്ള Kasol ത്ത് ആയിരുന്ന Base കൂന്. അനുത്ര പേരുടെ ടീമായി Rangeen Panda എന്ന ഓമൻ പേരിലുായിരുന്ന തൈങ്ങളുടെ ക്രീംഗ്. ടീമിൽ 18 മുതൽ 30 വരെയും ഉള്ളവരും തന്നെ IIT ടീമിനെ ആർക്കും പിടിച്ചില്ല. ചിലർ ബഹുമാനത്തോടെയും മറ്റ് ചിലർ പുശ്പത്തോടെയും വേരു ചിലർ അനുഗ്രഹജീവികളുടെപ്പോലെയും തൈങ്ങോട് പൊതമാറി. കരിയേരു പേരുകൾ തൈങ്ങൾ ഓമനപേരിൽ സമ്മാനിച്ചു. സർസ് അമ്മായി, schobee-doo, p-മാൻ, പാണ്ട, d-mart അങ്ങനെ ആ ലിസ്റ്റ് നീണ്ടു പോയി. എല്ലാ ദിവസവും ഏറ്റവും അവസാനം ടെന്റിൽ എത്തിയിരുന്നതിനാൽ തൈങ്ങൾക്കും കിട്ടി ഒരു പേരു deela pandas. പ്രാരംഭ പരിശീലനത്തിനു ശേഷം നാല് ദിവസം കൊണ്ട്, ചെറിയ വില്ലേജുകളും വനവും മണ്ണുമലകളും കടന്ന 13800 അടി ഉയരമുള്ള Sarpass കീഴടക്കി. കരിസ്റ്റ് പോലും ഇല്ലാതിരുന്ന ചെറിയ ടെന്റുകളിലെ താമസവും കലാപരിപാടികളും എല്ലാം കൂടി എന്നും ആശോലാപം ആയിരുന്നു.

രസകരമായ നിരവധി സംഭവങ്ങൾ ഇതിനിട ഉണ്ടായിരുന്നു. ബോംബൈയിൽ നിന്നുള്ള സർസ് അമ്മായിക്ക് (<24 വയസ്) കാലിന വേദനയും മറ്റ് പ്രധാനങ്ങൾ മുലവും മറ്റാരാളെ കൊണ്ടായിരുന്ന ബാഗ് ചുമപ്പിച്ചിരുന്നത്. എങ്കിലും എല്ലാ ദിവസവും രാത്രി കൂന് ഫയറിനു അവരുടെ സർസ്, ഗൃഹ്യ ധാന്യസ് ഏറ്റുംസ് എന്നിവ ഉണ്ടായിരുന്നു. IIT യിൽ കേരാനിള്ള കൂക്കവഴികൾ മുതൽ എങ്ങനെ diet ചെയ്യുന്നുമെന്നു വരെ ഇതിനിടയിൽ തൈങ്ങളുടെ കണ്ണുണ്ട്, അമ്മായിക്ക് പറഞ്ഞുകൊടുത്തു. ക്രീംഗ് കഴിഞ്ഞു തിരിച്ച് എത്തിയ ശേഷം, കണ്ണുണ്ടിനെ മാത്രം അമ്മായി പലപ്പോഴായി പലയിടത്തെയും ക്രീംഗിനു വിളിച്ചിരുന്നു. പോയോ ആവോ..... ആർക്കീയാം

G-MAT എതാരം നൃകളുടെ വ്യതിയാനത്തിൽ നഷ്ടപ്പെട്ട d-mart നെങ്ങളുടെ മുതലാളിയോട് ഒരു ആരാധന എപ്പോ തുടങ്ങി എന്ന് വ്യക്തമല്ല. അക്കിങ്ങിനിടെ തുടങ്ങി ഇപ്പോ അത് ഓൺലൈൻ കോച്ചിങ്ങിൽ എത്തി നിൽക്കുന്നു. എല്ലാത്തിനും facebook മാത്രം സാക്ഷി. പ്രക്തി സഹംവും അതിന്റെ സ്വാഭാവികതയിൽ, തന്റെ മുന്നാം കണ്ണിലൂടെ പകർത്തുന്ന നടനു മുതലാളിയുടെ എല്ലാ ഫ്രെഞ്ചിലും cow-boy തൊപ്പിയുമായി കണ്ണുണ്ട് ഓടിക്കുന്നു.

ഗേറ്റ് പരിക്ഷ പാസ്സായി IIT യിൽ അധ്യിക്ഷന് നോക്കിയിരുന്ന schobee-doo നെ തലെലവർക്ക് ആദ്യം തന്നെ നോട്ടുംണായിരുന്നു. എട്ടാം ദിവസത്തെ ക്യാമ്പിൽ വച്ച് തലെലവരെ ചുണ്ടിക്കാട്ടി അദ്ദേഹം ആദ്യം മുതൽ നിങ്ങളുടെ ശ്രദ്ധ ഉണ്ടായിരുന്നോ എന്ന് ചോദിച്ചു തുടങ്ങുന്നതു തന്റെ കുറവ്. അതിന്റെ കുറവ് തലെലവർ അവസാന ദിവസം തിരിത്തു. മണിക്കരനിലേക്ക് അവസാന ക്യാമ്പിൽ നിന്നും രണ്ട് മണിക്കൂർ നടനു വീണ്ടുമൊരു മണിക്കൂർ ബാസ് യാത്ര വേണ്ടിയിരുന്നു. രാവിലെ 10 ന് ശേഷം 12 നായിരുന്നു അടുത്ത ബാസ്. അനേകദിവസം മാത്രമായിരുന്നു തുടങ്ങി സ്കൂൾഡിൽ നടന്നത്. സ്കൂൾട്ട് ചെയ്ത നിറുത്തിയിരുന്ന പത്ര മണിക്കളും ബാസിൽ തുടങ്ങുമ്പോൾ ഓടിക്കുന്നതിന്റെ തലെലവർ മാത്രം എത്തിയില്ല. അങ്ങ് താഴത്തെ റോഡിൽ schobee-doo മുമായി ചിരിച്ച കളിച്ചു റസിക്കേക്കയായിരുന്നു. ശുട്ടത്തിൽ ശുട്ടലായിരുന്ന പിള്ളാൻ സെറ്റ് കളിച്ചു റസിച്ചു നടക്കുന്നത് കണ്ണപ്പോൾ ഒരാൾക്ക് ചെറുപ്പം ആയതു പോലെ തോന്തി, പക്ഷേ ഇതുപത്തിയഞ്ച് വയസ്സുള്ള ഒരു പെൺകുട്ടി അക്കിൾ എന്ന് അഭിസംബോധന ചെയ്തപ്പോൾ, ഭൂമിയിലേയ്ക്ക് വീണ്ടും ക്രാഷ് ലാൻഡ് ചെയ്തു. അപ്രിയ സത്യങ്ങളെ മറച്ചു വയ്ക്കുമെന്നുള്ള നാരായൻ തത്യം മുലം പലതും തുടങ്ങി ഇവിടെ വിഴുങ്ങുന്നു.

അക്കിങ്ങിന്റെ വിശദാംഗങ്ങളിലേക്ക്, ആദ്യദിവസം ഒരു മണിക്കൂർ ബാസ് യാത്രയും അബ്യസ്സും മണിക്കൂർ നടത്തുവും പുർത്തിയാക്കി, ‘മുണ്ടാ പാനി’ (8000 ft) എന്ന സ്ഥലത്ത് ക്യാമ്പ് ചെയ്തു. വഴിമലേഡ് ‘ഷില്ല്’ വില്ലേജിൽ ഉച്ച ഭക്ഷണം. നല്ല സമന്വയപ്പെട്ടിരുന്നുവെങ്കിൽ തോട്ടങ്ങളുടെ അടുത്തായിരുന്നു ക്യാമ്പ്. എല്ലാ ക്യാമ്പിനും അടുത്തായി കാസ്റ്റീൻ ഉണ്ടായിരുന്നു. 13000 അടി ഉയരത്തിൽ

മാഗിയും മുട്ട പൊരിച്ചതും കഴിച്ചു തൈങ്ങൾ ഏകോർഡ് ഇട്ട്. റണ്ടാം ദിവസത്തെ ‘പുന്നാൽ പാനി’ (9500 ft) കൃംഗ് തനി കാട്ടിനിളിലായിരുന്നു. മുന്നാം ദിവസം ഒരു മൊട്ടക്കുന്നിൽ, ‘സിർമി’-യിൽ (11000 ft) താമസിച്ചു. നാലാം ദിവസം മുതൽ മന്ത്രം മഴയും ശുദ്ധ ഉണ്ടായിരുന്നു. 12500 അടി ഉയരത്തിലുള്ള ‘തില ലോട്ടനി’ കൃംഗിന സമീപം ഒരുപലം ഉണ്ടായിരുന്നു. അതിനിക്ഷതാപം നേരണ്ടിവു് ആയിരുന്നിട്ടു് തുടി, അതിരാവിലെ അഞ്ചു മൺിക്ക് തൈങ്ങൾ സാർപ്പാസ് കീഴടക്കാൻ പുറപ്പെട്ടു. ഏഴു മൺിക്ക് സാർപ്പാസ് തൊട്ട് ഉച്ചക്ക് ഒരു മൺിയേംടു തുടി ‘ബിസ്റ്റർ താച്ചിലെ’ (11000 ft) കൃംഗിൽ എത്തി. അന്നത്തെ മുഴുവൻ യാത്രയും മന്ത്ര മലകളിലൂടെയായിരുന്നു. ഏങ്ങോടു് നോക്കിയാലും തുവെള്ളു മാത്രം.

High altitude sickness, colour blindness തുങ്ങിയവ വരാതെ വളരെ ശ്രദ്ധിച്ചായിരുന്നു തൈങ്ങളുടെ യാത്ര. ഹിമാലയത്തിലെ സ്വിറ്റ്‌സർലൻഡ് എന്നറിയപ്പെടുന്ന ഭൗംക് താച്ചിലായിരുന്നു (8000 ft) ആറാം ദിവസം താമസം. അടുത്ത ദിവസം, ബർഷനി റോധിലൂടെ മാണിക്കരണിലെ മുത്തപ്പാരിൽ എത്തി തൈങ്ങൾ ടക്കിംഗ് അവസാനിപ്പിച്ചു. തൈങ്ങളോടൊപ്പം

ആദ്യാവസാനം ഒരു നായ കൂടി ഉണ്ടായിരുന്നു. ആ നായക്കുടി ഇതിനകം പലതവണ ഹിമാലയം കീഴടക്കിയിരുന്നു.

മാണികരണിലെ മുൻപാറിൽ സ്ഥാനം ചെയ്തു. അന്നത്തോന്തരിലും തൈമാർ പശ്ചേരുന്നു. അന്ന് വൈക്കേരത്തെ ധാതൃയയ്ക്ക് ചടങ്ങിനു ശ്രദ്ധം അടുത്തദിവസം kasol നോട് തൈമാർ വിട പറഞ്ഞു. തിരികെ ഉള്ളയാത്രയിൽ ജലമാർഗ്ഗം കൂടി ഉപയോഗപ്പെട്ടതി. പാർവതി നദിയിൽ പതിനാല് കിലോമീറ്റർ വാട്ടർ റാപ്പിംഗ് നടത്തി ഉച്ചയുണ്ട് കഴിഞ്ഞു എല്ലാവരും പിരിഞ്ഞു. വീണ്ടും തൈമാർ നാലുപേര്....

അ പത്ര ദിനങ്ങളിൽ മൊബൈൽഫോൺ മു-മെയിലിന്റെയും ശല്യം ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. നാലിൽ കൂടുതൽ സിം കാർഡുമായി നടന്നിരുന്ന കണ്ണുണ്ണരു പോലും മൊബൈൽ ഫോൺ വെറുതിയിരുന്നു. തെറുകൾ വീണ്ടും വീണ്ടും ആവർത്തിക്കാനാവാതെ വോർവോ ബഹുമിലാണ് ധർപ്പിയിൽ എത്തിയത്. മുംബൈകളും രാജ്യാന്തരിക്കാനും വോർവോ ബഹുമിലാണ് ധർപ്പിയിൽ എത്തിയത്. ഇടതടവില്ലാതെ വന്ന കൊണ്ടിരുന്ന ഫോൺ മാത്രമായിരുന്നു ഏക ആധാസം. രാത്രി പത്രം മനിയോടു കൂടി തൈമാർ netmon നേരു ലോകത്തിലേയ്ക്ക് മടങ്ങി എത്തി. ശരീരം മാത്രമോ അതോ മനസ്സുംകൂടിയോ എന്ന് തിട്ടമില്ലായിരുന്നു

ധാതൃമഖലും കണ്ണ കാഴ്ചകളും ഉണ്ടായ അനഭ്യന്തരങ്ങളും എഴുതിയാലും എഴുതിയാലും തീരില്ല. ഒരപാട്ടചിത്രങ്ങളും മുഖങ്ങളും മനസ്സിൽ മിനിമിയുന്നു. തൈമാർക്കാരികളും മരക്കാനാവാത്തതായിരുന്നു ഈ ധാത്ര.

വാൽക്കല്ലീം: വെറും തുച്ഛമായ തുകയ്ക്ക് പോയി വരാനായിട്ടായിരുന്നു YHAI അക്കിംഗ് എടുത്തത്. പക്ഷേ തൈമാർക്കുടെ വിദ്യാർഥ്യമായ പൂനിംഗ് മുലം ചെലവു ഇരട്ടിയായി പേര്ന്നിൽ വലിയൊരു ദ്രാഡം വീണിയിരുന്നു.

■ അന തോമസ്

PhD, IEOR

annuct@gmail.com

ബാലമുരളി എ ആർ

PhD, CSE

balamurali.ar@gmail.com

സംസ്ക്യം... നീയെത്ര സുന്ദരി

ങ്ങ നിശ്ചൽപ്പക്ഷിയുടെ നിലക്കാത്ത തേങ്ങങ്ങൾ
നിശ്ചല്ലമായ് ഇരളിലേക്കെ പറന്നകല്പനവോ
മുന്നനഗദ്ദങ്ങൾ, മിന്നാമിനങ്ങുകളായ്
പിറക്കാതെ പോയ കണ്ണുനീർത്തുള്ളികൾ
ഇലകളിൽ, പുവിതളുകളിൽ, കണ്ണുമന്തുതുള്ളികളായ്

മറയും സംസ്ക്യ, നീയെത്ര സുന്ദരി
നിന്നിൽ അണ്ണയാത്ത യാദുനം
കണ്ണിൽ കണ്ണ കൊതിതിരാത്ത സഹനര്യം

ങ്ങ സാഗരതീരത്തു നിന്നാൽ, നീ അകല്പനതു കാണാം
നിന്റെ ക്ഷമാദ മെല്ലു ഇളക്കന്തു കാണാം
ങ്ങ കന്നിൻ മുകളിലെല്ലാൽ നിന്മമുന്ന കേൾക്കാം
അതു പടർന്ന വാനം നിറങ്ങു മെല്ലു ഇരളുന്നതു കാണാം
എഴിലും ഞാൻ, ഇവിടെ എൻ മുൻക്കളുംഭിരിക്കുന്ന
ജനാലയിലുടെ നിന്നെ നോക്കാതെ നോക്കുന്നു.

നാം തമ്മിലെത്ര ആട്ടത്തു പോയ്
ഞാൻ നിന്നെ എത്ര സ്നേഹിച്ചുപോയ്
ഓർമ്മവെച്ചുനാൾമുതൽ
നിന്ന് പുടവത്തുനുലയുന്നതും
മൃദുത്ത മാവിൻ കൊന്തിലുടക്കുന്നതും
കാറ്റിന്റെ കൈകളിൽ വിടർത്തുന്നതും, നീ അകല്പനതും

നേർത്ത മേലഞ്ചളിൽ നീ കളിക്കുന്നതും
മഴത്തുളികളിലേറി എന്നിലേക്കുണ്ടും
അക്കലെ അക്കലെ അലിയും വരെ
എരു മാത്രം നോക്കി നോക്കി അകലുന്നതും
തിരികെ നീയണ്ണയുമെന്നറിയുമെങ്കിലും
എന്നാളിൽ ഒരു നോവ്..

ഉണ്ണിയായിരുന്ന ഞാനന്ന്, നീ വന്നിരുന്നപ്പോൾ
യഹവുനു കടക്കാറായ്, നീ ഇന്നും വന്നാപോയ്
വുഡനാക്കും ഞാനൊരിക്കൽ, അന്നും നീ വരും
ഇതേ യഹവുനവുമായ്, ഇതേ സേഖവുമായ്
സന്ദേശ്, നീ എത്ര സുന്ദരി.. .

- പ്രമോദ് കെ നമ്പതിരി
PA, CRNTS

അത് ഗോവിന്ദൻ നായരായിതന്നേംബോ?

നിങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുമോ എന്നറിയില്ല, എന്തെ തുടക്കാരൻ സുഖിഷിന്റെ നാട്ടിൽ കാലഞ്ചേരു ഒരു അവലുമാണ്. അവലുത്തിനകത്ത് ഒരു പഴയ മരിക്കമരമുണ്ട്. അവലുത്തിൽ വരുന്നവർ ആ മരിക്കമരം കെട്ടിപ്പിടിക്കുന്നത് അവിട്ടതെന്ന് ഒരു രിതിയാണ്. ആ മരിക്കിൽ മുള്ളുകളും തേങ്ങ് നല്ല മിനമിനത്ത് തടിയാണിപ്പോൾ. അവലുത്തിന പുത്രൻ, ബലിക്കല്ലിന് അടുത്ത് ഒരു പോതിന്റെ ഫുപാ ദ്രുക്കലിൽ കൊതി വച്ചിട്ടുണ്ട്. തുർത്ത് വള്ളത കൊന്നോടുകൂടിയ ആ പോതത് തന്നെ അവലുത്തിന്റെ ഒരു മുഖ്യ ആകർഷണമാണ്.

ഈൻ സുഖിഷിന്റെ തുടെ ആ അവലുത്തിൽ പോയത് സസ്യ സമയത്താണ്. ദീപാരാധനക്ക് നല്ല തിരക്കായിതന്നു. വിളിച്ചാൽ വിളിപ്പുറത്തുള്ള ദൈവമാണുത്തു അവിടെ. തൊഴൽ എല്ലാം കഴിഞ്ഞ് അവലുത്തിന്റെ തെക്കും ഭാഗത്തുള്ള മുതലകളുടെയിൽ കടവിൽ നിങ്ങൾ സംസാരിച്ചിതനു. പണ്ട് മുതലകൾ നിരീയ ഉണ്ണായിതന്നു കളുമാണുത്തു. കളിക്കുന്നോൾ ദുരേ നിന്ന് മുതലകൾ വാ പിളർത്തി വരുന്നകമകൾ പഴമക്കാർ ടാക്ക് ചേർത്ത് ഇപ്പോഴും പറയാറുണ്ടുതു. ഇപ്പോൾ അവിടെ കുറേ പായലുകൾ നിരീഞ്ഞു നിൽക്കുന്നുണ്ട്. അവലുത്തിലെ ശാന്തിക്കാരൻ മാത്രമേ അതിൽ കളിക്കാറുള്ളവരുതു.

സമയം വൈകിത്രംങ്ങിയപ്പോൾ നിങ്ങൾ തിരിച്ച് പോരാൻ തീരുമാനിച്ചു. അന്ന് രാത്രി തുടി സുഖിഷിന്റെ വിട്ടിൽ. പിറ്റേന് രാവിലെ അവിടെ നിന്ന് തിരിച്ച്. വിട്ടിൽ വെറുതെയിരിക്കുന്നോൾ ഉള്ള ബോടി മാറ്റാൻ തുടങ്ങിയ ധാതുകളുടെ പരിസ്ഥാപ്തിയാവുകയാണ്. അവലുത്തിൽ നിന്ന് പത്ത് മിനിറ്റ് നടക്കാനുള്ള ദുരുമേ സുഖിഷിന്റെ വിട്ടിലേക്കുള്ള ഗ്രാമപ്രദേശമായതുകൊണ്ട് വഴിയിൽ വെളിച്ചുമൊക്കെ കഷ്ടി. വികസനമില്ലായ്ക്കുടെ അമർപ്പം ലോകത്തിൽ പിറന്നതും പിക്കാതിരുന്നതുമായ എല്ലാ രാഷ്ട്രീയക്കാർക്കും വിതം വെച്ചു കൊടുത്തുകൊണ്ട് നിങ്ങൾ നടത്തം തുടങ്ങി.

അല്ലോ കഴിഞ്ഞപ്പോൾ, പിന്നിൽ ഓരാൾ മുതിയിൽ നടന്ന വരുന്നു. അയാൾ നിങ്ങളെ കടന്ന് അല്ലോ മുന്നിലെത്താണി. കണ്ണാൽ അവിട്ടുകൊണ്ട് തന്നെ. വെള്ളു മണ്ണം ഷർക്കുമൊക്കെയാണ് വേഷം. സുഖിഷിനു കണ്ണിട്ടായിരിക്കുന്നും, വേഗതയെന്ന് കരിച്ച്, അവനോട് എവിടെയാ വീംബന്നാക്കു ചോദിച്ചു.

അമ്പലത്തിൽ നിന്ന് വരികയാണെന്ന തുടി കേട്ടപ്പോൾ അയാൾക്ക് താത്പര്യം വന്ന പോലെ ഞങ്ങളുടെ തുടരുന്ന നടക്കാൻ തുടങ്ങി. അയാളും അമ്പലത്തിൽ നിന്നാണെന്ന്. താമസം അമ്പലത്തിന്റെ പ്രദേശത്ത് തന്നെ. ഞങ്ങൾ നടക്കന്ന വഴിയിൽ ഒരു രാമൻകുട്ടിയുടെ വീട്ടിൽ അത്യാവധ്യമായി ചെലുണ്ട് കാര്യമണ്ഡ്. അതു കൊണ്ടാണ്, ഈ വഴി.

വിട്ടപോരും അച്ചുന്നേൻ പേരുമെല്ലാം കേട്ട് സുഖിപ്പിനെ അയാൾക്ക് മനസ്സിലായെങ്കിലും, അയാളെ അവന് മനസ്സിലായില്ല. കറുക്കാലം പഠിക്കാനെന്നെന്നാക്കെ പറഞ്ഞ് അവൻ നാട്ടിൽ അല്ലായിരുന്നെല്ലോ. അതുകൊണ്ട് ഒരു അപരിചിതരുന്നപ്പോലെത്തെന്നെന്നയാണ് അവൻ പെത്തമാറിയത്. രണ്ട് ദിവസം കഴിഞ്ഞാൽ സുഖിപ്പിന്റെ വീട്ടിലേക്ക് ഇരുങ്കുന്നാണെന്നെന്നും, അപ്പോൾ കാണാമെന്നും പറഞ്ഞ് അയാൾ രാമൻകുട്ടിയുടെ വീട്ടിലേക്ക് കയറിപ്പോയി.

നക്ഷത്രങ്ങളേയും നോക്കി തണ്ട്ടിൽ ഞങ്ങളുടങ്ങെന്ന നടന്ന. വീട്ടിൽ ചെന്ന് കയറിയപ്പോൾ എന്നാ മുത്തു വൈകിയതെന്ന പരാതിയുമായിരുന്നെന്നയാണ് എല്ലാവും വരവേറ്റത്. സുഖിപ്പ് അച്ചനോട് രണ്ട് ദിവസം കഴിഞ്ഞ് അങ്ങോട് വരുന്നാണെന്നു പറഞ്ഞ ആളെ കണ്ണ കാര്യം പറഞ്ഞു. ആളുടെ

പേരെന്താന് ചോദിച്ചപ്പോഴാണ് അത് ചോദിക്കാൻ മറന്ന കാര്യം എങ്ങനെയാണ് രണ്ടുപേരും ഓർത്തത്.

മകൻ പിടിപ്പുകേടുകളുടെ പരാതി എനിക്ക് മനിൽ തുറക്കുവോൾ അതിൽ നിന്നും എന്ന ഒഴിവാക്കാൻ അച്ചുണ്ട് കഷ്ടപ്പെടുന്നാണെന്നീതുനാ. ഒട്ടവിൽ നിന്നും ഉയരവുമൊക്കെ വെച്ച് അച്ചുണ്ട് തന്നെ ആളെ ശണിച്ച. ‘അത് ആ അസ്വല്പത്തിന്റെ കിഴക്കേ വശത്ത് താമസിക്കുന്ന ശോവിന്നാരായിരിക്കും’.

ശോവിന്നൻ നായരെ ശോവിന്നാരാക്കുന്ന ഉത്കൃഞ്ഞ വിദ്യുതൈ കരിച്ച് ഞാൻ അൽപ്പെന്നേരും ആലോചിച്ചിരുന്നു. ‘നാളെ നേരത്തെ പോകാനെത്തുടർന്നു, വേഗം കഴിച്ച കിടങ്ങോളും’. അപ്പോഴം അസ്ത്രമിച്ചിട്ടില്ലാത്ത ഭവ്യതയോടെ സുധിഷ്ഠിന്റെ അച്ചുണ്ട് എന്ന ഉപദേശിച്ചു.

പിറ്റേന് എഴുന്നേറ്റു ബബ്യൻ കോപ്പി കടിക്കുവോൾ ആണ് സുധിഷ്ഠിന്റെ അച്ചുണ്ട് ആ വാർത്തയുമായി കയറി വരുന്നത്. ‘കേടുവാ’, ആ രാമൻകുട്ടി ഇന്നലെ രാത്രി മരിച്ചുതോ. ഹാർട്ട് അറ്റാക്കാനും പറയുന്നത്. പാല് കൊണ്ട് വന്ന മധ്യവാ പറഞ്ഞത്.

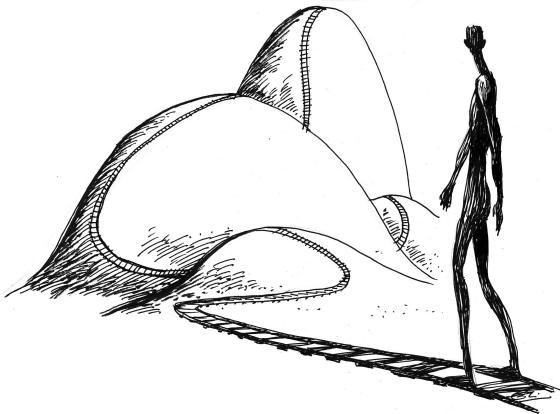
തിരിച്ച പോതുന്ന വഴിക്കൊക്കു എന്ന ആലോചിച്ചിരുന്നത് ആ ശോവിന്നൻ നായരെ കരിച്ചായിരുന്നു. രണ്ട് മുന്ന് ദിവസം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ അല്ലോ പേടിയോടു തുടി ഞാൻ സുധിഷ്ഠിനെ വിളിച്ചു ശണ്ടും മറുതല്പരമായെ കേടുപ്പോൾ തന്നെ ശ്വാസം നേരെ വീണാ. വെറുതെ വിശ്രഷ്ടങ്ങൾ ചോദിക്കുന്ന തുടക്കത്തിൽ, ശോവിന്നൻ നായർ വന്നിരുന്നു എന്നും ചോദിച്ചു. ശോവിന്നൻ നായർ വന്നില്ല എന്നും മാത്രമല്ല ഇനി വരകയുമില്ലെന്നായിരുന്ന സുധിഷ്ഠിന്റെ മറുപടി. പകരം അസ്വല്പത്തിനടത്ത് താമസിക്കുന്ന കഴകക്കാരൻ അവിടെ വന്നിരുന്നതോ. ഉയരവും നിന്നും വെച്ച് ആളെ കണ്ടപിടിക്കാൻ കഴിയുമെന്ന അച്ചുണ്ട് അഹങ്കാരം പൊളിഞ്ഞതിന്റെ ഒരു ചിരിയും എനിക്ക് സമ്മാനിച്ചിട്ടാണ് സുധിഷ്ഠി മോൺ വെച്ചത്.

പക്ഷേ നാല് ദിവസം വെവക്കിയാണെങ്കിലും, ഒരു സന്ധ്യക്ക് അവിടെ ശോവിന്നൻ നായർ വന്നു.

■ വാസുദേവൻ എൻ

PhD, CSE, vasudev2020@gmail.com

യാത്രകൾ

പാണ്ടുപോകുന്ന സ്ഥാനി ജീവിത പാളങ്ങളിൽ
ഒഴുകിലിരുന്നും പുകയും വമിച്ചിട്ടു
പൂറ്റമായലാതം താങ്ങാൻ കഴിയാത്തലന്താട്ടം
പൂലിനും പൂത്രനിക്കമെന്നിട്ടുത്സാഹം താൻ

എങ്ങാനമൊരിക്കലീ പാളമൊന്നലന്താലോ,
എൻ്റെ വേഗങ്ങൾ സർവ്വ നാശരത്തെ പുൽക്കേണ്ടുള്ളൂ
തേങ്ങലിൽ മുങ്ങി കാലം മുക സാക്ഷിയായ് നിൽക്കേ
കണ്ണനീർ തുടയ്ക്കവാൻ ബാക്കിയാവുന്ന നിങ്ങൾ.

■ ബിജുലാൽ ഡി
PhD, IEOR
dbijulal@gmail.com

പച്ചയും ചുവപ്പും

മരിക്കു പുറത്തിരഞ്ഞിയപ്പോൾ ശിവൻകട്ടി ദീർഘമായി നിശ്ചസിച്ചു. നെറ്റിയിൽ വെറുതെ വിരലോടിച്ചപ്പോൾ വിയർത്തിരിക്കുന്നതായി അധാർ തിരിച്ചറിഞ്ഞു. അക്കുളു ശിരീകരിച്ച മുറി, പുറതു പെയ്യുന്നമാണ് എന്നിട്ടും താൻ വിയർക്കുന്നു.

‘മിസ്സർ ശിവൻകട്ടി, നിങ്ങളുടെ സർട്ടിഫിക്കറ്റുകൾ ഓക്കേയാണ്. റിപ്പോർട്ട് രൂം നമ്പർ വണ്ണം ട്രാൻസി അറ്റ് ഷാർപ്പ് വണ്ണം തെറ്റി ഹോർ നൈക്സ്റ്റ് മെഡിക്കൽ ടെസ്റ്റ്.

ജോലിക്കുള്ള അവസാന കടമയാണിത്. ഇൻഡ്രിയൂ കഴിഞ്ഞുള്ള മെഡിക്കൽ ടെസ്റ്റ്. അതുകൂടെ കഴിഞ്ഞതാൽ താനമൊരു ഉദ്യോഗസ്ഥനാകുന്നു. ചുതക്കിപ്പിരിഞ്ഞതാൽ വിലയില്ലാത്ത വെറും ബ്യൂറോക്രാറ്റ്!

ശിവൻകട്ടി പുറത്തേക്ക് വെറുതെ നോക്കി. പുറത്തേക്കു നീംഒ ഉദ്യോഗാർത്ഥികളുടെ നിര മഴക്കാരാണും ഇരവിഴഞ്ഞിയ പെരുന്നാനിനെ പ്രോലൈ ഇറയതേക്കു ചുതണ്ണക്കുടിയിരിക്കുന്നു.. ധ്യതിയിൽ കാണ്ണിനിൽ പോയി ആഹാരം കഴിച്ച് അധാർ ആ കെട്ടിടത്തിലെ നൃതി ഇത്പതാം നമ്പർ മുറി പരതി. കെട്ടിടത്തിന്റെ അനൈന്ത്യിൽ ഒരിടത്ത് വെളിച്ചും തീരെ കടമാ വരാത്തെ ഭാഗത്തായിരുന്നു അത്. കെട്ടിടത്തിന്റെ പഴക്കമാണ് അധാരെ അംഗീകാരപ്പെടുത്തിയത്. വെള്ളപ്പൂരാതെ നിറം മങ്ങിയ ചുവരകൾ, ചോതന മേൽക്കൂരകൾ, വായുവും വെളിച്ചുവും കുറച്ചു മാത്രം കടമാ വരുന്ന കട്ടണ്ണ മുറികൾ ഇതെല്ലാം അതിനു ചരിത്രാതിരുത്തു കാലത്തോളം പഴക്കം നൽകി. തന്നെപ്പോലെ ഇവിടെത്തെ ഫയലുകളിൽ കട്ടഞ്ഞിപ്പോയ പരിണാമത്തിന്റെ ഭൂതങ്ങൾക്കും ശ്രാസനമുട്ടുനണ്ഡാക്കാണും, പുണിരിയോടെ ശിവൻകട്ടി അർത്തു.

ഇവിടെ വരുന്നതിനു മുന്നു ദിവസം മുമ്പാണ് ശിവൻകട്ടി അഹമ്മദിനെ കാണുന്നത്, അവരുടെ പഴയ സംഗമ കേരുത്തിൽ വെച്ച്, അഞ്ചുറു വർഷങ്ങൾക്കു ശേഷം. അവർ ഒരുമിച്ചാണ് പരിച്ചതും വളർന്നതും. പാർട്ടിക്കു വേണ്ടി മുന്നും പിന്നും നോക്കാതെ പ്രവർത്തിച്ചതും ഒരുമിച്ചു തന്നെ. വെവക്കേന്നേരങ്ങളിൽ കടൽത്തീരത്തിനു പടിഞ്ഞാറുമാറിയുള്ള പാറക്കെട്ടുകളിൽ വന്നിരുന്നു സമയം ചെലവഴിക്കുക പതിവായിരുന്നു അവർ. ഡിഗ്രി കഴിഞ്ഞതും അല്ലോ ഭാരിപ്പുത്തിലായിരുന്നു കട്ടാബാതെതെ പോറ്റാൻ

അഹമ്മദ് പെട്ടുനാതനെ ഗർഹിലേക്കു വിമാനം കയറി. അതിലും വലിയ പ്രാരാബ്ദ ക്ഷാരനായിട്ടും പ്രസ്ഥാനത്തെ കൈവിടാൻ തോന്നാതെ, ജോലിക്ക് ഒപ്പൊട്ടു ശ്രമിക്കാതെ പാർട്ടിയുടെ സജീവ പ്രവർത്തകനായി കഴിഞ്ഞുള്ളടി. രാവും പകലും പാർട്ടിക്കവേണ്ടി പണിയെഴുത്തിട്ടും ശിവൻകട്ടിയുടെ കീഴും കാലിയായിരുന്നു. പണ്ട് കർഷക സമരങ്ങൾ കൊടിക്കത്തിയ കാലത്ത് നാട്ടിൽ പാർട്ടിക്ക് വേരോട്ടും ഉണ്ണാക്കാൻ അതുയുംനും ചെയ്തു സഖാവിഞ്ഞേം മകൾ എന്ന നിലയിൽ ശിവൻകട്ടിയുടെ അനാജത്തിക്ക് സൊസൈറ്റിയിൽ ഒരു ചെറിയ ജോലി ലഭിച്ചു. ആ ഒരു വരുമാനം കൊണ്ട് മാത്രം പലപ്പോഴും അയാളുടെ വീടിൽ അട്ടപ്പുപ്പക്കണ്ണു.

അഹമ്മദ് ഗർഹിൽ പോയതിനു ശേഷവും പാറക്കെട്ടുകളിൽ വന്നിരുന്നു അസുമയം കാണുന്ന പതിവ് ശിവൻകട്ടി തെറ്റിച്ചില്ല. വേലിയേറ്റങ്ങളുടെ തുടർച്ചകളിൽ അയാൾ കാലിനോട് സ്വകാര്യം പറഞ്ഞു കൊണ്ടിരുന്നു. എന്നിയാൽ തീരാതയും നക്ഷത്രങ്ങളെല്ലായും, സുഖിയുടെയും കഷയങ്ങളുടെയും നെന്നരത്രയും എന്നും തടവിലാക്കേപ്പുട്ട് ചാറുന്നേയും, നിമിഷാർഖങ്ങൾ കൊണ്ട് അണാനോദയങ്ങൾ നൽകുന്ന കൊള്ളളിയാനകളെല്ലായും കണ്ട് പരസ്യതം സൃഷ്ടന്നങ്ങൾ എയ്യുള്ളടി അയാൾ. അരിവാളും, ചൂറികയും, നക്ഷത്രങ്ങളും, ചുവന്ന ചക്രവാളങ്ങളും രംഗപടമിട്ട് സമത്വം സുന്നര ലോകങ്ങൾ.

പോക്കവെയിലിന്നേ മന്ത്ര ഫിൽട്ടറിലൂടെ നോക്കിയപ്പോൾ വർഷങ്ങൾ അഹമ്മദിനെ ഒപ്പൊട്ടു മാറ്റിയിരിക്കുന്ന എന്ന് തോന്തി ശിവൻകട്ടിക്ക്. ഓഫീസ് ജോലികൾ മാത്രം ശീലിച്ചത് കാരണമാകുന്നും അഹമ്മദിന്റെ ശരീരമല്ലാം തടിച്ചുചുവന്ന തട്ടത്തിരുന്നു. ടിന് ഫുഡുകളുടെ ഫലവുമാകുന്നും. അഹമ്മദിന്റെന്നരയുടെ വെള്ളിരേവകൾ തലമുടിയിൽ സുന്നരമായ പാറേഡാകൾ പോലെ തോന്തിച്ചു അയാൾക്ക്.

കാറ്റിൽ പാറിക്കൊള്ളിച്ചിരുന്ന മുടി ഒരു വശത്തേക്ക് മാടിക്കൊണ്ട് അഹമ്മദ് പറിഞ്ഞു:

‘നിന്നക്കരിയുമോ എന്നറിയില്ല. ഡോക്ടർമാർക്കിടയിൽ പറയപ്പെട്ടുനു ഒരു കമ്മ്യൂണിറ്റി വളരെ പഴയ ഒരു കമ. കാലിൽ ആൺ തന്മുഖ കയറി ഒരാൾ ചികിത്സക്കായി ഹോസ്പിറ്റലിലെത്തുന്നു. പക്ഷേ അയാളുടെ മുറിവ് വിചിത്രമായ ഒന്നായിരുന്നു. അതിൽനിന്ന് ചോരയോലിക്കുന്നില്ല അത്

പഴക്കന്നിലും രോഗിക്ക് വേദനിക്കുക തുടി ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. ഒറ്റ പ്രധാനമേധാവുള്ളത്, കാലിൽ ഒരാൺ തന്ത്രിക്കുന്നാണ് അതു തന്നെ.’

‘എന്നിട്’

‘ഡോക്ടർമാർ അത് പുരത്തെടുക്കാൻ ഒരു ഓപ്പറേഷൻ തീരുമാനിക്കുന്നു. അതിന്റെ അവസാനം അവർ ആ ആൺ വിജയകരമായി പുരത്തെടുക്കുയും ചെയ്യും. പക്ഷേ ദ്വാരകരമായ സംഗതി ആ രോഗി ഓപ്പറേഷനു ശേഷം മരിച്ചു പോകുന്ന എന്നാണെന്നതാണ്’

‘നീ എന്തിനെക്കറിച്ചാണ് പറഞ്ഞു വരുന്നത്?’

‘നമ്മൾല്ലാം ഒരുമിച്ചുചേരുന്ന പ്രവർത്തിച്ച് ആ പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ ഇപ്പോഴത്തെ അവസ്ഥ നീ ഇങ്ങനെ കണ്ണിലെല്ലാം നടക്കുത്തു.

‘നീൻ്തു മനസ്സിൽ ഇപ്പോഴം തെറ്റിഭാരണയാണെന്നത്. നിലനിൽപ്പിനു വേണ്ടിയുള്ള രൂപം മാറ്റൽ, അനായോജ്യത്വം അതിജീവിക്കൽ പോലെയല്ല, അങ്ങനെ സംഭവിക്കാതെ പറിപ്പുന്നല്ല പരിബാമ സിഖാന്തങ്ങൾ വരെ പറയുന്നത്’

‘എന്തോ എന്നിക്കരിയില്ല’.

അഹമ്മദ് കിതച്ചു പറഞ്ഞു നിർത്തി. കുറച്ചു നേരം അവർ മനനരായിരുന്നു. കടത്തിത്തീരത്ത് ഇങ്ക് പടർന്നു കൊണ്ടിരുന്നു. കൃത്യമായിപ്പുരുത്താൽ കുറത്ത് നിന്മള്ളേ ഇങ്ക്. ഇങ്ക് എല്ലാത്തിന്റെയും ആധിക്യം ഉണ്ടാക്കുന്ന അവസ്ഥ മാത്രമെന്ന് തോന്തി അഹമ്മദിന്. ഒരുമിക്കൾ ഓർമ്മകൾക്ക് ഇങ്ക് സ്വഷ്ടിക്കുന്നു. അതുപോലെ എല്ലാ നിറങ്ങൾക്കും അവയുടേതായ ഇങ്ക് ഒരു പക്ഷേ ഉണ്ടാക്കുമായിരിക്കും. നിലയുടെ ഇങ്ക്, മന്തയുടെ ഇങ്ക്, പച്ചയുടെ ഇങ്ക്, ചുവപ്പിന്റെയും.

അകലെ ലൈറ്റ് ഹാസിൽ നിന്നാണെ വെളിച്ചും കടലിന മീതെ വുത്തങ്ങളും ചതുരങ്ങളും ത്രികോണങ്ങളും വരച്ചു കൊണ്ടിരുന്നു. വേലിയേറുമാണ്.

ആർത്തിരസുന് തിരക്കളെ ചെന്നായ്ക്കൈപ്പോലെയാണ് ശിവൻകട്ടികൾ തോന്തിയത്. കരയെ കടിച്ച കീറാൻ നിൽക്കേന്ന കൃതനിറമുള്ള ചെന്നായ്ക്ക്. തനിക്കേന്നും ചെന്നായ്ക്കൈ പേടിയായിരുന്നു ശിവൻകട്ടി ഓർത്തു.

‘എനിക്ക് ഏതാണ്ട് ഒരു ജോലി ശരിയായിട്ടുണ്ട്. അടുത്ത ആഴ്ചയാണ് അതിരെ മെഡിക്കൽ ടെസ്റ്റ് കിട്ടിയാൽ ജോയിൻ ചെയ്യണം. എനിക്കിവിടം വിടാൻ, ഇപ്പോഴം ഒരു മനസ്സുമില്ല. എന്നാലും... നിരുപ്പ് അടുത്ത വരവ് ഈനി എന്നാണ്?’

‘നിനക്ക് ജോലി ശരിയായി എന്നത് വളരെ സന്ദേഹം. നിനക്കരിയാമല്ലോ ഉമ്മ മരിച്ചതിൽപ്പിനെ എനിക്കിവിട ആരാണാളുത്? ഞാൻ യുറോപ്പിൽ ഒരു പെൻഡന്റ് റോസിയൻ്റെ വിസക്ക് ശ്രമിക്കുന്നുണ്ട്. അത് കിട്ടിയാൽ ഒരു സിറ്റിസിൽ ഷിപ്പിന് നോക്കുണ്ടാണ്. അതു കിട്ടിയാൽ വിദേശിക്കൈപ്പോലെ ഒരു വെദ്ധം ഹോളിഡേ അതിമി മാത്രമായിത്തീരും ഞാൻ നാട്ടിൽ. ഈ എപ്പോഴാണ് കാണാക എന്ന് പറയാൻ കഴിയില്ല പ്രിയ സുഹൃത്തേ’

എപ്പോഴാണ് ഉറങ്ങിയതെന്ന ഓർക്കേന്നില്ല. പുറത്തു മഴ നിന്നിരിക്കുന്നു. അഞ്ചുകൾ വന്നതുടങ്ങിയിട്ടുണ്ട്. ചുവരിലെ ക്ലോക്കിൽ സമയം നന്നര കഴിഞ്ഞു. തിരക്ക് പിടിച്ച വാച്ചിൽ നോക്കിയപ്പോഴാണ് ഒരു മൺ കഴിഞ്ഞിട്ടുള്ളൂ എന്ന് മനസ്സിലായത്. ക്ലോക്കൈകളുടെ നിന്ന് പറഞ്ഞിൽ.

‘മാശൈ മാശൈ ഈ ക്ലോക്കൈല്ലാം ഓരോ സമയം കാണിക്കണോ?’, മുന്നാം ക്ലോക്കൈരൻ ശിവൻകട്ടി കണക്കു മാണ്ഡാട് ചോദിച്ചു.

‘അത്... പണ്ട് പണ്ട് ക്ലോക്കൈകൾക്ക് ജീവനഭായിത്തുനുത്തു. അഹജാരം മുത്ത് കരെ ക്ലോക്കൈകൾ മനസ്പ്പുന്നര സമയം തെറ്റിച്ച് പറ്റിക്കാൻ തീരുമാനിച്ചു. ഒരു ക്ലോക്കൈക്കട്ടി മാത്രം ഞാൻ തുട്ടു സമയം കാണിക്കുമെന്ന പറഞ്ഞു ഉച്ചു നിന്ന. അപ്പോൾ ആളോൾക്ക് ക്ലോക്കൈക്കട്ടിയെ സംഗമായി. ഇവൻ മാത്രമെന്താ വേറെ സമയം കാണിക്കണോ? അവൻ അവന്നാണ് ചതിയെന്നു കാത്തി പാവത്തിനെ ദുരേക്ക് വലിച്ചുറിഞ്ഞു. കരെ കാലം കഴിഞ്ഞാണ് അവർക്ക് സത്യം മനസ്സിലായത്. അപ്പോഴേക്കും ക്ലോക്കൈക്കട്ടി

മരിച്ച പോയിതന്നു. അതിൽപ്പിനെ കൃത്യ സമയം കാണിക്കുന്ന
ക്ഷോകങ്കളില്ലാതായി’

ങ്ങൾ പക്ഷേ ആ ക്ഷോകങ്കളുടെ പിൻതലമുറക്കാരാവനം ക്ഷോകങ്കളും,
ചിരിച്ച കൊണ്ട് ശിവൻകട്ടി ഓർത്തു. ഈ രണ്ട് സമയങ്ങളും തെറ്റാണെന്ന
റിയേബാഴം അവ തമിലുള്ള ഇടവേളകളാണ് ആശ്വാസം. രണ്ട് നിന്മകൾ
കിടയിൽ ഒളിച്ചിരിക്കുന്ന, ഏകലും പുറത്തു വരാത്ത സത്യങ്ങൾ പോലെ...

ഡോക്ടർമാർ ശിവൻകട്ടിയുടെ ശരീരത്തെ തനിച്ചു പലവിധ മിഷ്യനകൾ
ഉപയോഗിച്ചു പരിശോധിച്ചു. അവസാനം ഒരു പുസ്തകത്തിൽ പ്രിൻ്റ്
ചെയ്തിട്ടുള്ള നന്ദികൾ വായിക്കാൻ പറഞ്ഞു. ശിവൻകട്ടി അതിലേക്കു
സൂക്ഷിച്ചു നോക്കി. കണ്ണിൽ ഇരട്ട് കയറുന്നതു പോലെ തോന്തി അയാൾക്ക്.
ഡോക്ടർ പതിയെ പ്രേജ് മരിച്ച കൊണ്ടിരുന്നു. അതിലെ അക്കങ്ങളും
നിന്നായും ശിവൻകട്ടിയുടെ കണ്ണകളിൽ ഫെറിസൂകളിക്കാരെപ്പോലെ
അമ്മാനമാടി, കോമാളികളെപ്പോലെ കൊണ്ടതനും കൂത്തി. ശിവൻകട്ടി തരിച്ചു
കൊണ്ട് ഡോക്ടറുടെ കണ്ണകളിലേക്കു നോക്കി. ഡോക്ടർക്ക് മറുപടിപറയാൻ
അധികസമയം വേണ്ടിവന്നില്ല:

‘എ കേസ് ഓഫ് ഡൂറ്റിനോപിയ. യു അർ റൈസ് ആൻഡ് ഗ്രീൻ കളർ
ബെബ്സിഡ്യ്.’

അവർ തിരിച്ചു തന്ന സർട്ടിഫിക്കറ്റുകളുമായി ശ്രദ്ധമായ മനസ്സാടു
ശിവൻകട്ടി പടിയിരിക്കി. പുറത്തു മഴ ശക്തിയായി പെയ്യവാൻ തുടങ്ങി.
ശിവൻകട്ടി അതിരിഞ്ഞില്ല. റോഡ് കുറുക്കു കടക്കുന്നോരും നടയാറുക്കാൻ
കുള്ളു പച്ച വെളിച്ചും പെടുന്നുനെ ചുവപ്പ് നിന്മായി, ശിവൻകട്ടി
അതുമരിഞ്ഞില്ല...

പുറത്തു നഗരം എറിരയെക്കണ്ണ ആവേശത്തോടെ ഓരിയിട്ടുകൊണ്ടിരുന്നു.....

ഹരിഭാസ് എക്സ്

PhD, Chemical Engg.

haribamsuri@gmail.com

കാണികൾ

കുറക്കേൻ്തെ ഉപേക്ഷിക്കേപ്പുട് സന്തതികൾ
രക്തഗന്ധം തെടി തെരുവുവിമിയിലായുന്നേരം
വെളിച്ചത്തിൻ അവസാന തിരിന്നാളവും
കനിവുവറ്റി കെട്ടടങ്ങുന്നേരം,
ഞാൻ എൻ്റെ ഫ്രദ്യം ഈ തെരവിനായ് അർപ്പിച്ചു.
വഴിപോകൽ അതുകണ്ഠാർത്ഥ ചിതിച്ചു.
കശാപ്പകാർ അതിന വിലപറഞ്ഞു.
സംസ്കാര സമ്പന്നർ അതിന്റെ
ചോരപ്പാടിന പിന്നാലെ മനം പിടിച്ച നടനാ,
എൻ്റെ ജാതി കലങ്ങളെ തെടി
എൻ്റെ ഫ്രദ്യം കീറിമുറിച്ചവർ
പല ലാബുകളിലേക്കെയച്ചു.
എൻ്റെ ഫ്രദ്യമേം,
പ്രത്യാശയുടെ അവസാന തരിയും കാത്ത്
സ്നേഹം വാർന്ന് വാർന്ന് പിടഞ്ഞു കൊണ്ടിരുന്നു.
ഒന്നേ കൊതിച്ചിരുന്നാളെ.. എന്നാം
ജാതികല വേദകളെ മറിച്ചുറിഞ്ഞ്
ങങ പച്ച മനഷ്യനായ് തിരാൻ.
സമയത്തിനേയും രെദ്ദിക്കളേയും തനിക്കൊപ്പം
മല്ലിൽ കഴിച്ച മുടാൻ.
എന്നാൽ
അവസാന തിരിച്ചറിവിന് നേരം
എൻ്റെ ഫ്രദ്യം ഒങ്ങ മാംസക്ക്ഷേണമായിത്തീർന്നിരുന്നു.
അവർ അതെടുത്ത് ദർദ്ദേവതകൾക്കർപ്പിച്ചു
അവരുടെ കാണികകയായി.

■ സുമംഗല ടി പി
PhD, MEMS
sumampoornima@gmail.com

Green As I See It

The colour green is always associated with nature and environment from ancient times and I am sure it's one of the first colours that influenced human life. An instance from the history for this is that the ancient Egyptians associate it with power and a new beginning, which is one of the reasons why they depicted their supreme god Amon Ra in green colour. As for me it's one of the things that made me fall in love with this campus.

We malayalis have always associated green for things which are unprocessed, like in case of water or oil we add a prefix 'pacha', to indicate that its raw. The different shades of this colour can be also associated with the different states of human mind. Dark green which indicates confusion, envy and jealousy; the jungle green which shows chaos; green colour of the grasses and the paddy field points out spring and harvest which can be seen as peaceful times with a feeling of wellness, prosperity and hope. Finally the bottle green colour which shows mystery and hidden nature of the mind.

Many times in IIT I have heard people complaining that this campus is a jungle, but it reminds me that there are places in this world still untouched by man waiting to be revealed. During my initial days in IIT, due to power failure the temperature in the lab increased and we had to open the only window in my lab, what I saw beyond was something very beautiful: the leaves dancing slightly in breeze blazed with the afternoon sun.

I was struck with nostalgia and awe because it's the similar scene I see from my ancestral home in Kerala after an afternoon siesta. But at home this scene is complete with the river Manimala flowing beyond the trees and the chirping of the birds. But sadly my favourite scene in IIT is complete with electrical department building and the humming of the machines from the lab, which brings me back to the reality that I am away from home in Mumbai.

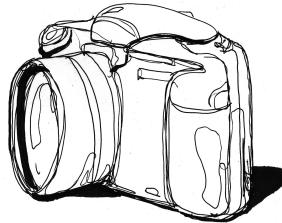
But still this sight inspires me to go forward and reminds me of the wonderful time I had back at home.

■ Reeba Susan Jacob
PhD, Bio Science & Engg.
reebasusanjacob@gmail.com

CAMERA

1. Longing

To click,
Splendor dawns and dusks,
Softness of twilight
Chuckle of moonlight
Blue carpets of sky,
Naughtiness of rain,
Chill of mist,
Colors of spring
And the your beautiful smile
A torrent of visuals.....

2. Seen

Dried landscapes
Died vegetations
Gloomy dawns
Shady sky,
eclipsed vision
Lost rhythm of seasons lullaby
Hunger, Maladies.....
And your sorrowful face.....

3. Captured

Half naked bodies of celebration
Claps of corporate victories
Rise and fall of unknown political dynasties
(Somebody told me that's democracy)
Unfolded tales of lust and absurdity
Your widow hood
And my blind corpse.....

■ *Anonymous*

My Experience with Green Farming

As the third year was coming to an end most of the students were rushing about to find some project or intern to keep themselves busy over the summer. Having failed to secure myself a project in some of the usual refuges I was thinking about what to do over the summer. After three years of engineering, I was pretty tired of academics and wanted to do something different. It was then that I remembered that one of my professors, professor Shreekumar had a farm and he had told us once that he was trying to come up with a model of sustainability. I found it very interesting and the more I thought about the more I wanted to find out more about it. So I went and asked professor Shreekumar if I could spend the summer at his farm and help him out. He was more than happy to have me over.

Once the semester ended, I packed my bags and set off. The farm is located in the coastal district of Udupi (also spelt Udipi) in Karnataka. To get to the farm one needs to take a bus to the town of Karkala and from here another bus that goes towards Nakre. The nearest bus stop to reach the farm is Bopady. From Bopady its a fifteen to twenty minute hike to the farm. This was two years back. Now, there is a motorable road that goes all the way up to the farm.

For people visiting the rural parts of India for the first time it is always advisable to ensure that one reaches their destination before nightfall. This is primarily because there are no 'street' lights in villages and also because there will be very few people around to ask for directions. Unfortunately for me, by the time I reached Bopady it had already become dark. I tried calling my professor, but I could not reach him as there was no network coverage. However, to my luck there were some men at the bus stop. I asked them for directions to

'the bearded man's house'. That is how the people there knew my professor back then. Now, I am pretty sure he will be more popular. A short while and a small group discussion later, they figured out where I wanted to go and one of them walked with me all the way to the farm.

The next day I was taken for a walk around the land that my professor has. There are two 'kinds' of land that are owned by people. One is 'patta' land, which they can cultivate for their own use. The other is 'kumki' land which is like a mini reserve forest. It is wooded. People are allowed to collect anything that falls from the trees there but cannot cut the trees without the permission of the forest department. In villages, the boundaries are generally not marked by erecting fences, unless two neighbours have extremely bad relations in which case, the boundary maybe a row of small boulders. Generally, boundaries are marked by trees, boulders, streams etc.

Activities on the farm are not fixed and generally vary from season to season and day to day. There are of course some activities that need to be done everyday. One of these was taking the cow and calf to graze. At the time I was there we had a 'Laxmi' and her calf 'Tulasi'. Tulasi was a real charm and was extremely playful. She used to like licking people and if I or anybody went and stood next to her she would start licking my legs and would never stop. She was almost a year old then. Now, she has a calf that is about a year old.

I came to the farm at the end of May. At this time people were busy with activities in preparation for the monsoons. Almost all households here depend on firewood for their cooking. So, one of the things of great priority was stocking dry firewood for the rainy season. We used to go about the land collecting dried branches and chop them up and store them in a dry place. We also had a lot of coconuts, which we

dehusked and dried and sold it to an oil mill. Another very important task was collecting leaves. We used to collect the leaves from the wooded land behind the hills. We would take brooms and sweep the leaves and make big piles and then bring them down in baskets or sacks. These leaves were primarily used for making compost and mulching. Mulching is covering the soil with crushed leaves. This holds the moisture in the soil and also increases the fertility of the soil as the leaves slowly decompose.

The leaves collected were also used for making compost. Another essential 'ingredient' of compost is cow dung. About once a week we would walk around the fields and collect dung. We used to make a slurry with this cow dung and then use it to make compost. There are several methods to make compost. The technique that we used to follow was to have a layer of leaves about six inches thick and then cover the layer with cow dung slurry, followed by another layer of leaves and then another layer of slurry. In this manner we used to make piles that were about four feet high and six feet long. Compost piles are always made in the shade and are kept covered with coconut leaves or arecanut leaves. Every two-three weeks that pile would be 'turned' and the compost would be ready to use in about two-and-a-half months.

We did not use the dung from the cow shed directly as here, the cow-sheds are not cleaned every day. Instead a layer of dry leaves are spread in the cowshed everyday. The cowshed is emptied a few times in a year and the mixture of cow-dung, urine and leaves are spread in the field as a fertilizer.

We also had a small vegetable patch near the house and every other evening it had to be watered. One of us would draw water from the well and the other would water the plants. At that time, in the

vegetable patch we had lots of brinjal plants; they grow very well, Ivy gourd (kovekka), bitter gourd (pavekka), bottle gourd, pumpkin, many different kinds of bean, chillies and a few curry trees. Now, we also grow sweet potato, yam, ladies finger, cucumbers and many other vegetables. Apart from watering the vegetable beds we also used to prepare new beds to sow vegetable seeds. We had a small nursery in which we had saplings of glyrecedia, sesbania, australian rain tree and jatropha. We were growing these saplings to plant them at various spots in the land. These trees produce a lot of leaves which decompose very fast and are thus very good to be used in compost and also to simply spread in the field.

Once the rains started almost all families who intended to grow paddy started work for it. For us, the primary task was transferring all our compost to the fields and spreading them in it. It was a mammoth task which took several days. As our neighbours weren't planning on cultivating their land, we bought some of their cow-shed manure. They helped us a lot with everything that we did for the paddy cultivation. As none of us had any experience in paddy cultivation, we used to take a lot of help from our neighbours and they were more than happy to help us.

Once we had transferred all the compost and manure that we had to the fields and it had rained enough so that the soil was wet, we hired a tiller to do the tilling. A tiller is like a small tractor that has rotating blades under it which digs into the soil and loosens it. Tilling the land was necessary as the land on which we were cultivating was left fallow for a couple of years. Our final goal is to find a way in which we can do away with tilling. As we were cultivating the land after a long time, we did two rounds of tilling. After the first tilling the fields were flooded with water for one week and then we got it tilled again. Two days prior to the completion of tilling the rice seeds were wetted and allowed to

germinate. These germinated rice seeds were broadcasted in the fields once the tilling was completed.

One thing about life in a village is that you get a lot of free time to do other things and discuss issues with people. We would generally start our work at about 8:30 in the morning and would work till about eleven or eleven thirty and then we would do on most days start preparing for lunch. First we would pluck vegetables from the garden and then start cooking them. As all the cooking was done on a chulha using firewood it used to take a good two hours which gave us lot of time to talk and discuss topics ranging from national and international politics to village gossip. We would also spend a lot of time discussing about natural farming. Natural farming is a method of farming without the use of man made chemicals like pesticides, fertilizers, weedicides, etc. In this post Green revolution era it is difficult to imagine agricultural practices without the use of chemicals. While it is true that for the first time, the use of fertilizers and pesticides may improve the yield. However, in the long run, the continued use of such chemicals is extremely harmful to the soil. Pesticides, which are poisonous to several insects that damage crops are also poisonous to several other organisms which directly or indirectly help to improve and preserve the fertility of the soil by aerating the soil, decomposing organic wastes, forming symbiotic relations with plants, etc. Apart from reducing the fertility of the soils and destroying the ecosystem, they directly affect humans as they are absorbed by the plants which are then eaten by us.

There are lots of other aspects of natural farming, among one of them is cultivating native crops rather than the now trendy hybrid and GM (genetically modified) varieties. Native species are much more hardy than the hybrid varieties and require less care. Hybrid crops require large amount of fertilizers and irrigation for successful growth which over a period of time degrades the soil and so, the farmers use even

more fertilizers and other chemicals. This forms a vicious cycle which apart from damaging the ecosystem, reducing the fertility of the soil and producing extremely poisonous food, puts the farmer under a significant economic stress.

People have been experimenting with natural farming for quite some time now. Masanobu Fukuoka was a pioneer in natural farming. He experimented extensively on his farmland in Japan and has written a book 'One Straw Revolution' in which he shares his experiences in natural farming and his philosophy in life. It is a must read book for anybody interested in sustainability and non-destructive methods of agriculture.

My short stay at the farm gave me a lot of insights into the practices of agriculture and also made me realize that there are lots of problems that have been introduced into the agricultural system, a lot of them through the green revolution. And hence, there is a very urgent need to look into the agricultural system in India and find ways that do not harm the natural ecosystem yet can be productive. If we look hard, I am pretty sure that it will be possible to find a way.

I used to continue visiting the farm in the last year of my engineering. Now, things are very different there. There are more people there and a lot has been done to improve the land. There are many more vegetable beds, there is a biogas plant set up, a lot of the arecanut trees have been removed and that land is being used for cultivation of vegetables and fruits. It always feels nice to spend some time there and I will always enjoy going back to the farm.

■ Preet Joseph Joy
M.Tech, Chemical Engg.
greenpreet99@gmail.com

Fairy Tales

I still remember the stories that
Grandma used to tell Fairy tales
Always Lion will be hero,
The king of jungle,
With royal beards,
Sharp eyes,
And prickling nails,
Brutal flesh eater.
One commander, one ruler.
Conqueror of vast endless forest.....
Some times horrifying dreams won't let me sleep.
She used to tell, pray and sleep.

Many years later,
Today I saw a Lion,
In zoo,
I searched for my old matching signs,
I could find only,
Tearing eyes,
Shivering soul
Struggling for life.....

I don't know, still,
The fairy tales that was told
Or Eyes that was seen
Fooled me.....

■ Haritha

Green Culture

The world is facing an environmental crisis. Global warming threatens to alter climate patterns, with enormous human and economic consequences. Meanwhile, there is increasing competition for natural resources, particularly fertile land, water and food, not to mention the growing problems of waste and ecological degradation.

All governments face these problems to varying degrees. Often the issues are interlinked, with climate change driving the others. Reducing carbon emissions – the primary cause of global warming – is, therefore, a priority. But how best to engage individuals and smaller businesses in bringing about carbon reductions is a matter of considerable debate and uncertainty.

Governments everywhere face the challenge of how to engage their citizens in a program of carbon emissions reduction. There have been two main approaches so far – carbon taxes and personal carbon quotas. Green Credits is an alternative, which is based on rewarding citizens after they have taken actions to reduce their emissions. Government uses existing budgets for carbon reduction programs, plus the savings on energy infrastructure investment that follows from the reductions, to fund Green Credits. Citizens redeem their Green Credits as cash rebates or tax deductions.

This simple reward scheme for environmental action will be affordable and easy for citizens to understand and engage with. Green Credits offer government an innovative and effective way of reducing carbon emissions, and bringing about the social change necessary to tackle climate change.

All these have been from the government's side. What can we do as individuals? We may be undergraduates, graduates, postgraduates or even doctorate holders. But where do we stand in the understanding of our environment? Do we ever raise our eyes to the serious issues our Mother Earth faces. Are we trying to prevent the wastage of resources today, so as to give our children a better tomorrow.

Whenever we think of energy, often electricity comes into our mind. But even Human, Natural Resources have to be tapped accordingly so that to evolve a mechanism in which no one is exploited. There has been much voices raised during the energy conferences of the world leading countries. The fact that if each person, depending on the position he/she owes in the world, tries to control the wastage of energy-human or non human, the fruitless legal as well as verbal battles regarding global warming and carbon emission can be tackled comfortably.

Lets all try to start a new culture, of spreading 'Green'. Plant a tree on your birthday is one of the small steps towards the 'Green Culture'. Why cant we give saplings and small plants as gifts to our dear and near ones on special occasions? Why cannot we use environmental friendly articles in our day to day life? Why don't we try to reduce the dependence of the automobiles, and opt for eco-friendly cycles? Whats the point in going to Gym everyday and walking on the treadmill and then pick an auto/car to go to the office close-by.

We all can make a change, and these small changes are like the tiny drops of water that make the giant ocean. We live in a world where one type of people do work-outs to reduce their weight because of excess food, while there exist another type of people who do work day and night to get food for their family. If we are trying to stop the

wastage of resources, and then if we try to live in harmony with mother earth, then the global environmental concerns can be wiped away easily. When ever it's possible, if you are given a choice between lift and staircase, chose the 'Green choice', the staircase, as it does not waste energy and its good for health.

We can bring our 'Green Culture' to a more fruitful and powerful tool to tackle the global warming. We can make our surroundings 'Green', we can make our life more eco-friendly. Here, the rewards, given to us from Nature, will be a healthy, peaceful and satisfied life. If each one of us join the 'Green Initiative', we all can make a remarkable change.

Plant a tree on your birthday. Think Green, Act Green, Go Green!

■ Jemy James
PA, Physics
jamesjemy@gmail.com

PASSING CLOUDS

Weightless, shapeless and colorless
Sometimes even camouflage,
Floating and moving without knowing its shore,
Will cry, often laugh
Knowingly or out of mind,
Without starting with out end
No interaction around,
A flow till down pour,
Being nothing...
Belong to nothing...
Bridging emptiness to emptiness...
Till eternity...
Like us.....

■ *A Stranger*

Chaudhvin Ka Chand

My father's old transistor with its feeble and fluctuating sounds of Radio Ceylon and Vividbharathi had voiced many a time his name and my memory gathers it clearly—"sangeetkar- Ravi". Years later, when our aged Radio became sick to air only programs from Trivandrum and Calicut Stations, I started missing Ameen Sayani. The tunes of favorite music makers along with the charm of Binaca Geetmala then get settled in musing. But the only remaining Malayalam Stations of our Radio astoundingly reinvented his revised notations and yes, unlike his fellow music makers, Ravi made a surprising re-entry with a new style as Ravi Bombay (a later realization that it was the same old 'Sangeetkar Ravi')

How one could so easily cross the regional and linguistic borders? When M.T Vasudevan Nair and Hariharan approached Ravi for the Malayalam film Panchagni in 1985, he had replied "but I don't know

your language at all!" They convinced him and took him to Madras for recording.

In fact his trips to Madras were frequent since he earlier worked for many South Indian banners like Gemini, AVM, Vasu Films and so on. Ravi recalls that testing time: "O N V Kuruppu asked me, please give us a tune". It gave him a surprise: "I never created music that way, so I need some lyrics". When ONV wrote a few lines, he got confused. Tensed Ravi asked for a day and he could not sleep that night properly. The next day he came with the tune; excited Hariharan greeted him with applause: "this is what we were looking for". There itself he got the offer for his second movie- Naghakshathangal. Ravi won the Kerala State award for best music director that year.

Ravi Bombay became a household name among the Malayali Music lovers that they could not find even a shadow of north Indian touch (if anything like that exists) in his music and his north Indian identity was unknown to many. The popular imagination appreciated the 'revival' of 'good' music in Malayalam Cinema with the flavour of 'Malayaliness'. Almost all of his Malayalam songs became so popular that the average Malayali could identify with them. The usual say on Salil Chaudhari's Bengali/north Indian essence in his Malayalam songs had never surfaced in Ravi's case (Almost all Salil Chaudhari Malayalam tunes are copies of his own Bengali songs). What was the secret? Perhaps no one knows; even Ravi himself had little idea about the so-called 'Malayaliness' while creating it. But he is confident on one point that he believes in 'original'. "I never used keyboard while recording, maybe once or twice, that too out of some compulsion, I try to avoid maximum instances the western instruments, I don't want to use jingo-jango rhythms, music needs to be soothing, calm and melodious, MT and Hariharan want songs like Chaudhvin Ka Chand and I made

Malayalam songs with similar touch". Being a puritan and allergic to technology, Ravi required the full orchestra to record and he treated instrument substitutions (with keyboard and rhythm composers) as corrupt practice. Was this the reason, the puritan approach, behind the reclaimed 'Malayaliness'?

A revisit to Ravi's career in Hindi Film Industry leaves certain questions to ponder on his early exit when he was at the peak of melody making.

Ravi had no formal training in classical music. And while learning harmonium, his teacher started with the notes-sa re ga ma.. But he responded quickly: "I don't want to learn this sa re ga ma, tell me how to play tum bin hamri song. Bombay was his ambitious ground. Following Rafi's path, Ravi also left his border village after partition seeking a career in Bombay film industry. Taking a few days leave from his apprenticeship job in a Delhi based company Ravi reached Bombay in the year 1950. He had to extend the leave and finally quit since nothing worked out in Bombay. Struggle continued for another five years till he met Hemant Kumar. Hemant Kumar gave him chance to sing chorus and to work as his assistant later. Ravi composed for Vachan in 1955; his first movie as an independent music director. His simple melody hit the stands and he never turned back. Offers came one by one and Bombay invented him as the melody maker of Bollywood. Chaudhvin Ka Chand (1960) gave him a big break and the movies followed it—Gharana (1961) Gumraah (1963), Khandaan (1965), Vaqt (1965), Badan (1966), Humraaz (1967), Ankhen (1968), Neel Kamal (1968) and many more— made Rafi-Ravi combo an unswerving alliance of melody. His shadisongs- Aaj mere yaar ki shaadi hai, Babul ki duyaen leti ja and Doli chadh ke dulhan sasural chali- became very popular in wedding celebrations.

At this peak hours of successful music making, Ravi took a break in the early 70s to mid 80s. Between he composed a few hits (including Nikah in 1982), but more or less remained in silence. In fact it was the time of Bappi Lahiri as trend setter with western instruments (keyboard and guitar with effects) and heavy beats and rhythms gathering pace. Ravi could not make a comeback since he was not cut out for the changes. He then became triumphant with a new 'languaged' music, reviving the 'good' Malayalam music crossing many boundaries.

(Based on a conversation with Mr. Ravi Shankar Sharma, popularly known as 'Bombay Ravi')

■ Ratheesh
Alumni
emailrat@gmail.com

ക്രിയാത്മകമായ രചനകൾ തന്ന സുഹൃത്തുകൾ
 വാക്കേക്കൾക്ക് വരകൊണ്ടു ജീവൻ വയ്ക്കിച്ചു അഭിലാഷ്
 രക്ഷാധികാരിയായ എപ്പാഫ. ടി.എറു. എൽ.ദേവ
 അക്ഷരത്തറുകൾ തിരത്തിയവർ
 എല്ലാത്തിനും കൂടെനിന്നു സഹായിച്ചവർ
 എല്ലാമല്ലാമായ എം.സി.എ. അംഗങ്ങൾ
 നന്ദിയോടെ ഓർക്കാൻ ഇവത്റം
 ഒരു കൂട്ടം സുന്ദര നിമിഷങ്ങളും.....

സദ്ഗുഹം

MCA Council 2010-11

Patron : Prof T. I. Eldho
President : Anu Thomas
Vice Presidents : Lijaz Mohammed
Reeba Susan Jacob
General Secretary : Hariprasad K.
Joint Secretaries : Renjith R.
Poornima S.
Susha Lekshmi S.U.
Treasurer : Dileep D. Anithottam

mcaiitb2010@googlegroups.com

നിങ്ങളുടെ സ്വഹിക്കർക്കായി

കാതോർത്തുകൊണ്ട്

<http://soappukumila.blogspot.com/>

Printed at Clarity Press, Powai